

ΠΗΛΕΥΝΕΣ ποιν, δια σε γελέουσι, ποις γενέτηκα
είπαι όκουμα διντρας, θυτά;

ΒΙΒΙΑΝ: Αύτό λαχει πρακτικό, γιατί κλινικά
νουζέ μής έχω κάτισε σύτην την Ελλάτην. Λέν
έποι ποιστά ταυτέλα περιγράμει τών πλουσιότερού
πού έχω ζήσει αύτά τα όχι χρόνια.

ΠΩΛ: "Ο παραδοπαλός τοόπος συμπεριφοράς ήταν
αρχές αει σχέση με τον διντρα ή την γυναίκα που
είναι διασεξουαλικός.

ΒΙΒΙΑΝ: Το "θηλυκό" ...

ΠΩΛ: Δεν με ίκανοποιεί αύτός ο οόλος, γιατί
ύπάρχει κάτι επαναστατικά ποιτουντατικό γύρο
διασεξουαλικούς, γιατί ύπάρχει μετά δικτύωση,
δια πλευρές πού ζουν μαζί. Η υλική την περιόδη
της ύπαρχει κι όμως δημιουργείται κι άλλη υλική
παράλληλη. Είπες ποιν πάς έννοιαθες νά κολτέας
πάνω στο το φόρτη κι απ' τις δια πλευρές. Η
κολυντια συνήθως δεν έπιλεγει την είκονα του
διασεξουαλικού...

ΒΙΒΙΑΝ: ...είναι πολύ άνησυχητικό, γιατί πρό-
κειται για άνθρωπους, σκληρούς άνθρωπους. Η
μαύρα και θαυμάσια βλέπουν τηλεοράτη και λένε:
- Τέλος πάντων, είναι περίεργο... αύτα τα διατα-
πού άλλάζουν φύλο, φύγονται άνθρωποι, έκαναν
δια πάστο... "Αν

"Αν ακέφτουνται έτσι, θαίνεις είναι θλιβερό
πούς το πορόν, άλλα δεν είναι άληθευτό. Οι
τοαθεστι δεν ζουν με την άληθευτη, γιατί είναι
πολύ καταστροφική. Γενικευμένης, δεν υπάρχει προσωπικό.
Μηλά για το μέσο τραβεστι και το γενικό κίνη-
τρο πάνω στην διασεξουαλικότητα. Πασα κάνουν
δεν έχουν σχέση με την άληθευτη.

ΠΩΛ: Απ' τις σχέσεις σου με άλλες τραβεστι,
νουμένες πώς ύπάρχει κάποια σχέση, κάτι κολυ-
η πολλές διαφορετικές ιστορίες;

ΒΙΒΙΑΝ: Για την έννοιαν:

ΠΩΛ: Όχι τέρας για αύτο άλλα για τις προσωπικότη-
τές τους, για τις διαφορετικές.

ΒΙΒΙΑΝ: Υπάρχουν κάποιες πολύ γενικές διαφο-
ρες:

1. "Είναι γυναίκα με άντρικα σώμα",
2. Λίγο πιο κλινική: "Έχω υποαναπτυγμένα
γυναικεία δργανά" ή "Είχα στήθος όπως τα 15
μου", μαλακίες διλαδή...

3. Είδος έκλογκευσης: "Δέν άθελα νά τό κάνω" ή
"άναγκαστηκα", ή "Λυπηθήτε με παρακαλώ, δεν εύ-
θυνουμα", μαλακίες κι αύτά...

"Η άληθευτη δεν έχει καμιά σχέση.

Πιστεύω πώς ύπάρχει κλινική αίτια στη δια-
σεξουαλικότητα. Δέν έπιλεγεται γιατί είναι έμ-
φυτη. Το στηρίζει αύτο σε άμεσης κάνεις και εύρω-
παλές στατιστικές και στό γεγονός δέν 95%
των τραβεστι γεννήθηκαν όπως γυναίκες πού, στη
διάρκεια της έγκυωσης, είχαν κάποια
μόλυνση. Οι έπιστημονες πιστεύουν πώς αύτή η
συγκεκριμένη μόλυνση άλλαζε την βασικό¹
διασεξουαλικό προγραμματισμό και το άρσενικό γεν-
νέταλ με θηλυκή διασεξουαλικότητα. Πολύ βασικό.
Έννοια πώς κανείς δεν έρει πόσο προσποτό τού
φύλου μας είναι "έμπιστο" και πόσο "καλυντικό".
Είναι διμώς, νουζές, κληρονομικό σε κάποιο
ποσοστό.

ΠΩΛ: Νοι, άλλα η βιολογική έξιγνωση μέσα σεξουα-
λικής όπολίσσει είναι υποπτη π.χ. μερικοί λένε
πώς πρόκειται για άλλο ποσοστό άντρικών και
γυναικέων όρμον.

ΒΙΒΙΑΝ: Συμφωνώ μόνο γιατί ή μπέρα μου, δέν
ηταν έννοιος σε μένα, είχε πάθει παρωτίτιδα
και γιατί θυμάμαι πώς, σα ποιει, πήγαντα στις
τουαλέττες για κυρίες και έπισης διαπάζα τά
παλχιγδια της άδειφής μου, ... συνέχεια έκανα
τέτοια.

ΠΩΛ: Κι "έγινε γυναίκα, άλλα σε άλλο στάδιο.
Θεωρώ την ιστορία ποιν είπες ποιν πολύ πιο
πειστική, διτι δηγήθηκες σ' ένα "μυχλατοκό²
πούργοραμμα" που δημιουργούσε την άναγκη για
έγχειροποιη.

ΒΙΒΙΑΝ: Όχι, συσχετίζεις λόγος. Πιστεύω διτι ένα
τέτοιο τού πληθυσμού είναι διασεξουαλικό, άλλα
πώς αύτοι οι άνθρωποι δεν έχουν δινοτή προσω-
πικότητα και ίσως κουπλάρουν όπως την ποιδική³
τους άνατροφή νά το παραδεχτούν και νά το όπο-
φασίσουν -ή και νά συνελπιποτούν πώς δηπο-
δηποτε βέλουν ν' άλλάζουν φύλο, διτι και νάναι
σημερα. Πολύ λίγον στάνουν στην συγκεκριμένη
κατάσταση νά πούν στον έαυτό τους "κάτι συμ-
βαίνει. Τώρα τι κάνουμε; Νά γνωρίζει γυναικεία ση-
μερα;"

ΠΩΛ: Έννοεις διτι πιστεύεις πώς 25% του πληθυ-
σμού είναι βιολογικά έν δυνάμει τραβεστι.

ΒΙΒΙΑΝ: Πιστεύω διτι είναι έγκειμολικό διασεξουα-
λικοί και ίσως κατά ένα ποσοστό και βιολογική⁴
άλλα οι τάσεις τους αύτες σκεπάστηκαν τόσο
καλά στην ποιδική τους ήλικια που τώρα ούτε κάν
μπορούν νά το φανταστούν. Έγινε άντιθετο είχα

όλες τις κατάλληλες παιδικές συμπειρείες ώστε
νά θεωρηθεί κλινική περίπτωση διασεξουαλικού.
Είναι νουμένο, έμφυτη αύτη ή τάση της άνωσιμητικής,
τό θέλουμε μη δηλ. Άκρια και ο πιο θρυσικός
ψυχίστος άρνηθηκε νά καταλάβει την τάση αύτή
ποτέ ψυχώσεις ή γενούσεις.

Μεγκαν: Μάλιστε κανα-δυν ωρές για την άνδρικη
που πλευρά. Τι έννοεις, ζεχωριστά ώστε τα χωνι-
σματα: Σε έπιπεράζει σε σπουδητικό ζαθό:

ΒΙΒΙΑΝ: Σίγουρα. "Αν και ή άνδρικό πλευρά είναι
όρκετό λαχαρή μέσα μου. ή ταύτισή μου μη ποτέ
υποει μόνο νά σημαίνει στα χόντρα που δεν
είμαι να σιγουρώ τό τι πούκεται νά γίνω -άν-
δρος ή γυναίκα.

Πρέπει νά καταλάβετε διτι μετρεστι άλλαζες
όλοκληρωτικά την προσωπικότητα της. Κι έτοι
πρέπει νά κάνει. Πρέπει νά μάθει νά μη γίνεται
συντληπτή. Έτοι λοιπόν αιμάταντος άναγκαστημένοι
νά μάθουν την προσωπική λεπτομέρεια της
γυναικείας συμπεριφοράς. "Κι νικαία, λόγω χρό-
νων παραμένει το πόδια της, πιο πικάντικά, ποτέ το
μάλι γυναίκα ποτέ δέν άντει ένα σπιτιού πρό-
τη μεριά της -πάντα πούς το κάτω. Ήλια αύτα είναι
μη διατίνα ποτέ την μαθαίνουμε παρακολουθώντας
τόν κορμο. Είναι δι καταλάτης για μια μεγάλη αλ-
λαγή προσωπικότητας. Έτοι, μου είναι πολύ διασκο-
λο νά κυττάδω πίσιν και νά πάω τι έκεινο που μη
έκνει διντρα. Ήλια και νά είναι άκομα. Ο τερόποι
που σκέψτουμε είναι ίσως πολύ δινοτικός.

Μεγκαν: Τι δια μπορούσε νά σημένει άνδριομος για
σένα πέσα ώστε τους διεξουαλικούς άδλους και
σημένες καταστάσεις:

ΒΙΒΙΑΝ: Δέν δια μπορούσα νά πά ποτέ: "Αύτος είναι
διντρας" ή "Αύτη είναι γυναικά". Νουζέ διτι δι
διντρες είναι διντρες και διτι διασκεκάδα ή καθένας
έχει την προσωπικότητα του. Είναι μερικό πλούγμα-
τα που κάνουν οι έπερσφαλόπειροι διντρες και που
τους χαρακτηρίζουν, άλλα αύτα δέν είναι τίποι
άλλο από τελετουργικές και τεχνικές κλυνωσές.
Για μένα όμως υποει δέν διντρας νά έχει άλλη
τη θηλυκότητα που υποεις νά φανταστείς και νά
παραμένει διντρας. Παλλατ διντρουστούσαν διντρες και
που τους χαρακτηρίζουν την καθένα την προσωπικότητα
την ίσως καθένα που έχει ένα παρόμοιο έναντι
την προσωπικότητα την καθένα κι δηλι μη το
πέσι του και την θηλυκότητα το ίδιο.

ΠΩΛ: Οι διαφυλόφειλοι τι άδλο παίζουν σ' άδλο αύτα;

ΒΙΒΙΑΝ: Οι σχέσεις που με τους διντρες διαφυλό-ιλα-
φίους, είναι πολύ έκανοποιητικές και δια μπο-

ρούσσον εύκολα νά μεταφερθούν σε βαθύτερες
έωντικές ζώνες, άλλα δέν είναι διδύνατο.
Μερικές φορές δέν θέλω νά το παραδεχτώ. Ανα-
ποτιένων γιατί έγινε μπορό νά κάνω έξισου εύχαρι-
τα έρωτα μηναν διντρα και μη υπά γυναικά και οι
"άλλοι" νά μήν μπορούσαν. Είναι εύκολο νά διντ-
ληφθούν διτι είναι έγχειρισμένη και έτοι θλέπουν
διτι δια μπορούσαν έρωτα μαζί μου, το κακό είναι
διτι ζέπουν τους έστιαστους τους σάν διμοφλό-ιλαφίους.
Κι έτοι δέν πρόσπινε στο κρεβάτι, που τους
διαθέτωνται δια μπορούνται έγχειρισμένης δια τό κάνω.

Παραδέχουν διτι μερικοί διντρες διαφυλόφειλοι μη
τρομάζουν δισ και διρισμένες γυναικές. Δέν μπορ-
δημις νά χωνέων τους ποντόποδες έκείνους που μη-
μονταν τις γυναικείες κλυνσές ποδάνε γυναικεί-
α πούχα και μπορούν νά παίζουν τό άδλο

παραδέχουν διτι μερικοί διντρες διαφυλόφειλοι μη
τρομάζουν δισ και διρισμένες γυναικές. Δέν μπορ-
δημις νά χωνέων τους ποντόποδες έκείνους που μη-
μονταν τις γυναικείες κλυνσές ποδάνε γυναικεί-
α πούχα και μπορούν νά παίζουν τό άδλο
παραδέχουν διτι μερικοί διντρες διαφυλόφειλοι μη
τρομάζουν δισ και διρισμένες γυναικές. Δέν μπορ-
δημις νά χωνέων τους ποντόποδες έκείνους που μη-
μονταν τις γυναικείες κλυνσές ποδάνε γυναικ

Ράντυ, φωτογραφισμένη δημόσια από τον Άρη Τερζόπουλο

**PANTY ΑΝΤΡΙΟΥΣ:
στην
ελλαδα
δεν μπορει
να ζησει κανεις
μονο
με τη μουσικη**

τώρα
ζω
με... υφασμάτα

μια "ωραια" και "δυσκολη" σύζητηση μ'ενα ευτυχισμένο πρόσωπο!

Σ'ένα σπίτι παλιού Αθηναϊκού, με πόρτες σκαλιστές Εύλινες και ξέφωτα τύπου Τζευτέλε, με σκάλες γυνιοτές και σιδερές-καραβόλες, όπου μέσα είναι διακοπυμένο με κουρέλια χρωματιστά κι όμοιόλες, όπό βεστιάριο της Μαντάμ Υπατερφλάν, υε Ξεδά λουλούδια στά Βάζα, χαλιά και χαλάκια και ιώθινες πολυθρόνες τύπου 'Ειμανουέλλα, κατοικεῖ ή Ράντυ (κοινώς 'Αριάδνη) Αντριούς (Μακ Ιννες), ντυμένη κι αύτή άνδρογυα με τό ύπολοπο ντεκό του σπιτιού της. Η Ράντυ, είναι υιά δημοφη -σάν δλαβάστρινη κούκλα της 'Ανατολής-ένα περίεργο κράμα έλληνοσκωτσέζικης καταγωγής με ίντερναστονάλ κουλτούρα, πού μόνο διασπένολ-λίγοι θά έλεγα-έχουν τήν εύτυχία ν' αποκτήσουν, λόγω συνθηκών οίκογνενελακών και γεωγραφικών και ...DNA. Στήν 'Αθήνα, όπου δέν κατοικεῖ πάντα, ή καί γιά πάντα-γιατί ταξιδεύει πολύ-είναι γνωστή, τόσο σάν μέλος του γκρούπ του Πουλικάκου και του Λογαρίδη... άλλά ή πρόθεσή μου νά τήν ψήσω, νά τήν Βρῶ, καί νά τήν πάρω συνέντευξη δέν ήταν ή μουσική άλλά ή έδια της, ή ζωή της και ή ίδιο μορφία πού έχει, τόσο στόν τρόπο παρουσίασης του προσώπου της, δσο καί τής σκέψης της. -Τώρα ζω όποιο ροῦχα, ... λέει... καί νουίζει κανείς δτι τρώει... ύφασματα. 'Έχει θγάλει ένα δίσκο, με έλληνική έταιρία, πού έχει άποσυρθεί (προσωρινά;) γιατί "έχασαν" νά βάλουν τούς στέχους στά έλληνικά... καί ή έδια δ ε ν είχε στό σπίτι της αύτόν τόν δίσκο, άλλά τόν άκουσαμε, σε μερικά τραγούδια της, μαννητοφωνημένον σε ένα υπχάνυμα παιδικό, πού έχανε και... στροφές. Βεωρούμε αύτήν τήν συνέντευξη 'έπιτυχλα" του 'Ιδεοδρόμιου, γιατί δλοι μοῦ λέγαν δτι είναι "μυστήρια" ή "ίδιοτροπη" καί πολύ δύσκολο θά ήταν νά τήν πάρουμε μερικά... λόγια. Η δψη της και ή θρέψη της, πέρα όπ' τήν διανοητική της διστορείας κατάσταση, είναι δψη γυναίκας ή προσώπου τής λεγομένης "κουλτούρας τών Ναοκωτελών", χωρίς διώς ή έδια νά κάνει χρήση παρόμοιων μέσων. Γενικά είναι ένα "πουλί", ένα σπάνιο "άντικείμενο", υιά "άλλη κατάσταση", πού θά πρέπει νά τήν δείτε κι έσεις έτσι... Μοιάζει, γενικά, όπογοητεύμενη όπ' τήν έλληνική "σκηνή" της πόπ-οδός καί όπ' αύτούς πού συνεργάστηκε, διώς αύτό δέν τήν σταματά νά "ψάχνει τήν τύχη" της, στό Τόκλο, στό Λός Αττικές ή άλλοι πλανσάροντας τόν δίσκο της με τά περίφημα σέ πωνητικά εύρηματα τραγούδια της. Στήν τελική κατάληξη, μετά τήν "συνομιλία" μαζί της, μένεις με τήν έντύπωση, δτι δ ε ν σού τά είπε δλα, καί κυρίως δτι "κάτι" σοῦ έκουψε... λέγοντας δτι ... Μέ τούς δντρες... ύπηρεα τυχερή... δέν δντιμετώπισα ποτέ πρόβλημα... Έγώ είμαι ένας εύτυχισμένος δνθρωπος... 'Η τελευταία πρόταση είναι μιά ποδκληση-έν μέσω 'Αθηνών-παρ' δλα αύτά θά τήν δεχτούμε, υιά πού δέν μπορούμε ν' αποδείξουμε τίποτα κι άλλοιως... Ράντυ είν' αύτη:...
Λεωνίδας Χρηστάκης

Λεωνίδας Χρηστάκης

- Ν' ακούσουμε το δίοχο σου;

Ραντυ δὲν μοῦ έχει μελετε κανένας δίσκος. Τους
έχω χρησιμεύσει δύος σε φίλους. Έχω μάλιστα δύος
με τέσσερα τραγουδάκια απ' τό δίσκο μου. Χάνει δ-
μίας το καθετόφωνο λίγα στίς απρόφες...

- ΒΕ ΠΕΙΡΑΣΕΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΉΤΟΙ, ΕΝΝΩΝΤΑΣ
ΟΙ ΚΟΙ Η ΦΥΛΗ ΣΟΥ ΧΑΝΕΙ ΛΙΓΟ ΣΕ ΠΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ
ΕΠΙΧΟΡΙΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΛΛΟΥ.

Πάντως: Αὐτό πού ἀκούμε τώρα πού λέγεται: "Κραυγό στο λοβό του αὐτέλου σου", καὶ εἰ ναι σάτιρα στό

- Είναι άληθεια ότι σηκώνεσσαν τη νύχτα και... νομίζουν υγιεικό. Η είναι υπόδολη για...

Ράγτα: Ναι, απκύνουμε στις τε

- Έτοιμάζεις κανένα δίακο;
Πάντυ: Έτοιμάζω έναν "έμπορικό" δίακο να βγάλω
κανένα φράγκο. Ή κάνω τη μουσική σέ μια καλή
Έλληνική ταλινία, άλλα μου έχουν πει νό μήν δώσω
στοιχεία για την ταλινία... Σέδεις, αύτή ή έλλην-

— Мэ тэнү. Донъя хөх нийцээ.

Πάντυ: Μμμ... Μμμμ... Ξέρεις, είχα ένα πλάνο με σύριγκα. Μια μέρα μ' ἀκουμε νά παίζω δη Πουλικάκος.

- "Α. λέει όποια... Έμαλεα λοιπόν μαζί με τον Πουλκάκο και μου άνοιξε ή δρεπή...
"Όλη ή ζωή μου είναι ένα... πλάνο. Σπουδασα σε

- Καλά, αἱ δικοὶ σου εἶχαν καυπιά σχέση με τή

Πάντι: Ο πατέρας μου στήν αρχή της έμπορικής του καριέρας ήταν και οσήστ του πλάνου καί ή μητέρα μου τραγουδίστρια δέπερα.

"Όταν είμασυν μικρή δέν μ' αφήνων ν' ἄκαυώ πόπ-ράκ
μουσική και...κρυθόμαν μέσα στή ντουλάπα και
δικούγα μουσική ἀπ' τό τρανζίσυορ...". Όταν ήρθα στήν

· Αθήνα είμουν 15 χρονιάν. Ο πατέρας μου λεγόταν Μακήνναν "Αντριούς.... Ήθελα να πάω να σπουδάσω στην Ρωσία γιατί έδω στην Ελλάδα δεν υπάρχουν σχολεία-ιδέεια.

- Μέ ποιούς άλλους έχεις παιξει;

Ράντυ: Μετά τὸν Πουλικάκο έπαιξα μαζί με τὸν Λαγαρίδη. Ναι έπαιξα και μ' αὐτούς... Μέ τὸν Λουγαρίδη έπαιξα τὰ συνθετικά και μέ τὸ Γιάννη Παπαδόπουλο έπαιξα πολὺ αὐτοκτονήσει. Αύτος έχανε ένεση μὲ κυανίδια. Μετά σταυρόπορα να παίζω μὲ συγκροτήματα

- Γιατί σταυρόπορες;

Ράντυ: Μιμι... Νότι είναι δύσκολο να έχεις παιδί, να κουβαλάς τὰ δρανά σου...

- Τὸ παιδί είναι από γάνο;

Ράντυ: Όχι, μισώ τὸ γάνο. Μ' έναν "Ελληνα τόχια κάνε κάνει τὸ παιδί..."

- Η μουσική σου πού δικούμε στὸ μανυπομπάνικό πού χάνει στροφές. έχεις πολλή δύναμη μέσα της. Σ' άρεσε; ή δημόσιο;

Ράντυ: Άγαπη πολὺ τὴν "Οπέρα καὶ κύρια τῶν Ομηρέττα. Μ' άρεσε; κι' οἱ κλασικές δημόσιες έχεις. Μ' άρεσε τὸ θέατρο, ή φωνή, ή μουσική. οἱ τραγουδιστές τῆς δημόσιας έτσι δημόσια στέκονται, έχουν ταυτηρία...

- Οι δημόσιες τοῦ Μπάρτοκ ο' άρεσει;

Ράντυ: Ναι πολὺ. Ο Σοφέν μ' άρεσε η ηπίσης. Παίζω δῆλη τὴ μέσα πλάνο...

- "Απ" τοὺς διερικάνους σύγχρονους πού γαλόπουν σοβαρή τρανουδιστική μουσική, πολὺ προτιμάς;

Ράντυ: Δέν μ' άρεσουν καθόλου οἱ σύγχρονοι Αμερικάνοι μουσικοί συνθέτες

- Καλά. οὔτε καὶ ὁ "Αράνι Κόπλαντ", οὔτε καὶ ὁ Σέμπεργκ δέ σοῦ άρεσει;

Ράντυ: Κόπλαντ καὶ Σέμπεργκ... Ναι, ναι...

- Μα ὁ Σέμπεργκ στὸν Πλεούττο λουνέρ, έχει κάτια κοντράτες πού τρανουδάνε στανάλ καὶ μολάζονταί λίγο μὲ τὸ στύλ τῶν τραγουδιών σου πού τάρα όκουν...

Ράντυ: Τοι ναι, αὐτό είναι καλό άλλα νευκά Σέμπεργκ νκ δέν μ' άρεσει...

- Σ' άρεσει πολὺ πλέον η φιλολογία τοῦ πλάνου

Ράντυ: Ναι πολὺ. Ή χοροί τῆς "Αναγέννησης μ' άρεσουν πολὺ... ὁ 'Αλυπενόνι...

- Η φωνή σου είναι στὰ διατὰ τῆς κολοσσαῖας...

Ράντυ: Δέν έχω φωνή αὐτά ποὺ άκούς είναι στὸ μυαλό μου. Κάποια μέσα υπήκε στὸ σταύτιο ένας μουσικός τῆς λυρικῆς κι' ζήτων μὲ άκουστης ρύτηρες τὸν Πουλικάκο:- Αὐτή ή Σοπράνο πολά είναι; Καὶ τὰ παιδιά όπανταν γιὰ πλάκα, είναι μιά διάσημη πού δέν τὴν έρεις όπ' τὸ έωτεούκο... καὶ δέν θὰ τὴν ξανακούσεις πλά...

- Ζήτων είσουν στὸ λονδίνο πήγαντες στὰ κονσέρτα π.χ. στὸ Ρόαγλαν Θέατρο Χώμας ή στὸ "Άλμπερτ Χώμα:

Ράντυ: Ζήτων είμουν στὸ λονδίνο πήγαντα στὸ Ρόαγλαν. Δέν έμενα δύως στὸ λονδίνο, κατοικούσα στὸ Μπράτον κι' ζήτων δέν είχα τακτικές παρακολουθίας...

- Σ' άρεσει ὁ Βάγκνερ:

Ράντυ: "Α... ὁ Βάγκνερ μ' άρεσει πολὺ. Ζήτων νότικάριον κανέναν φίλο πού έρχεται έδω στὸ σπίτι τοῦ Βάζην ν' άκούει Βάγκνερ. Νά αὐτοῖς πού μένουν όπεναντι άκούει Βάγκνερ. Είναι ώραζα. Βλέπω καυμάτων τὴν καθορίστρια ἀπέναντι νά τινάξει τὰ χαλιά άκούγοντας Βάγκνερ καὶ νά κάνει οσσα... Βά σοῦ βάζων ν' άκούσεις λίγη δύπα τώρα.

- Η μουσική σου ένω έχει πολλή "Οριαντάλ μέσα έχει καὶ πολλή εύρυτακή κουλτούρα...

Ράντυ: Στήν "Ιστωνία Βά έπιαναν πολὺ τὰ τραγούδια μου. Αύτοι είναι διψασμένοι γιὰ τὰ τέτοια μουσική...

- Έκτός όπ' τὸν Ζάππα, πολοὶ άλλοι έχουν γράψει τραγούδια σάν τὰ δικά σου...

Ράντυ: Είναι ή Λίνα Λόβλετς στὴν "Αγγλία, άλλο τὰ τραγούδια τῆς δέν είναι άκριβης σάν τὰ δικά μου. Ζήτων μάλιστα ὁ Πετρίδης, πού τοῦ άρεσε πολὺ ὁ διοικούς μου, πήγε στὸν λονδίνο γιὰ νά τὸν δείξει στούς έκει παραγωγούς, τοῦ είπαν δτι έτσι δέν είχαν τὴν Λίνα Λόβλετς, Βά τὸν έπαλναν.

- Ο πατέρας τῆς Νίνας Χαϊάκεν είναι ένας διάσημος ποιητής πού είπε: "Ετοι κι' άλλοις ή νά βά γίνει Κόκκινη"... ζήνωντας τὴν έντεροπία καὶ τὸν... κουμουνισμό. Είναι ή Βόλο Μπίλιουν.

Ράντυ: Μοῦ άρεσει πάρα πολὺ ή Νίνα Χαϊάκεν καὶ δέν είχερα δτι ζήτων κέρη τοῦ Μπίλιουν, άλλα έρει δτι ή υπέρεια τηι. ζήτων τραγούδιστρος δημόσιος.

- Ο διοικούς που πούλησε στὴν "Ελλάδα:

Ράντυ καὶ Χρηστάκης, στὴ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της. (Φωτογραφία Λεωνίδα Χροπατάκη)

Ράντυ: Όχι πολὺ. Τὸ έλληνικό κοινό δέν είναι γιὰ τέτοια μουσική. Έγώ δέν είμουν καθόλου εύχαριστημένη όπ' αὐτὸν τὸν δίσκο... Πήνα καὶ είδα τὸν "Αντύπα στὴν ΠΟΛΥΓΚΡΑΜ". Εσείς μπούτε τοῦ είπα, τι δργήνων είναι αὐτή...

- Πόσες ώρες κράτησες η ηχογράφηση;

Ράντυ: Κράτησε πολὺ, διακόπεις είκοσι ώρες... Ήτον τότε ποὺ γίνονταν οι πελουσιοί...

- Ξέρω δτι έκατό ώρες είναι άκετες...

Ράντυ: Συνήθως έκατό ώρες είναι υπερ-αρκετές γιὰ μιά ηχογράφηση δίσκου. Άλλα έμεις κάναμε κι' άλλα, γελάγαμε, λέγαμε διστεῖα... τέτοια συνεργασίαν. Ήταν τόσο εύχαριστημένος ο Μαγκλάρας πού... έβγαζε τὴ μασέλα του... τὸν έκνοτε τὴν έβαζε... καὶ λένεται δτι μόνο δταν είναι στὰ κέφαλα του κάνει έτοι... δτε πού έμερνε τὸ καρεκλάκι του μαζί του γιατὶ άλλοις δέν μπορούσε νά παίξει...

- Η μουσική σου δέν είναι άκοιβως ρόκ;

Ράντυ: Ναι γι' αὐτό έίμαι νά έπλανε πιό πολὺ ὁ δίσκος μου στὸ λόρδος "Ατζελες". Ή άδελφή μου ή δανάν έχει πάρει τὸ δίσκο κι' έχει πάρει έκει καὶ στὴ Νέα Υόρκη καὶ πρασποθεῖ νά τὸν πλαστόρει σε καμμίλα έταοιού έρεις μόλις πρὶν μερικές μέσες υπέγραψε έδω τὰ συμβόλαια. Ή δίσκος μου διώς έχει δημοσιεύει προσωρινά όπ' τὸ έμποριο γιατὶ δέν είχαν βέλει σε ένθετο τὰ λόγια τῶν στίχων μου...

... Αν βέλεις δίσκο μου τηλεφώνεις στὸν Ζάκ Μεναχέμ καὶ πέστου δτι μούχεις πάρει συνέντευξη καὶ ζήτας του τρεῖς δίσκους...

- Τίσα τί κάνεις;

Ράντυ: Στήν "Ελλάδα δέν μπορεῖ νά ζήσει κάποιος μόνο μὲ τὴ μουσική. Τώρα ζω μὲ υφάσματα...

- Δηλαδή τοέφεσαι μὲ υφάσματα; Τρύγοντάς τα;

Ράντυ: Πηγαίνω στὶς "Ινδίες καὶ φέρνω υφάσματα τὰ διοίσα πουλῶν στούς έπιπροσ. Τώρα θέλω νά πάω καὶ σε οχολεῖο νά βάλω κάποια πειθαρχία στὴ ζωή μου... χά-χά-χά χασσα

- Τί βά κάνεις στὸ οχολεῖο;

Ράντυ: Βά μάθω γιὰ τὶς πολύτιμες πέτρες. Μ' άρεσε ή θόρυβος πού κάνουν δταν τρίβονται... χάδτε...

- Αύτα μπορεῖς νά τὰ μάθεις χωρὶς νά πᾶς σε οχολεῖο...

Ράντυ: νά δτο τὸ οχολεῖο παίδωντες δίπλωμα, τὸ δείχνεις μετὰ στούς έπιπροσ καὶ νομίζουν δτι είσαι κάτι...

- Βά πάρεις δίπλωμα όπ' τὴν Σχολὴ Πολυτέμων Λίθιων, μετὰ βά πάρεις δίπλωμα "Οδείου", μετὰ δίπλωμα Γάμου καὶ πάρεις λένοντας...

Ράντυ: "Α... δχι δίπλωμα γάμου δέν βά πάρεις ποτέ... χά, χά, χά...

- Μουσική, υφάσματα, πολύτιμες πέτρες, ταξίδια νά πούμε δτι είσαι θηλυκός έσσωττέχνης:

Ράντυ: κι' έσσο δὲ πᾶς παρακάτω, μουσική, βιολί, έκδοσεις, ζωγραφική, ... πουθενά δὲ μένεις... ούτο πού κάνεις είναι πολὺ ήρασός...

Κι' ένω κάπιας έτσι είναι. Θαθέλα διώς νά κάνω μόνο μουσική, άλλα δὲ τὸ κυνηγάνω γιατὶ έσσοι πού βρίσκουν.

"Αν είμουν στὴν "Αμερική βά ζήτων διαπορετικά.

- Τὶ πρόγραμμα έχεις:

Ράντυ: ποτὲ δέν είμουν προγραμματισμένη νά έχω πρόγραμμα. Τώρα έχω ένα πρόγραμμα νά πάω σάν νάστρα στὴν Αύστραλια. Θά μ' άρεσε νά ζήσω λίγο κοντά σε νοτικά άνθρωπους. Είναι όπλοι έκει οι άνθρωποι. "Έπειτα δέν μπορώ νά μείνω πολὺ καρό σ' ένο μέρος. Τὰ ταξίδια άνανεύουν τὸν άνθρωπο.

- Πώς είναι δινατό μιά τόσο κουπιλική γυναίκα σάν καὶ σένα, φωτισμένη μὲ τόσα πράγματα πού δέν μπορεῖς νά σταθεῖς σέ μια μερά νά θέλεις νά ζήσεις μὲ νατικά άνθρωπους...

Μιά φορά ο' ένα μεκρό χωρίο τῆς Σουηδίας, τόσο μικρό πού ή κλίμακά του ήταν ως έξης. Στοκχόλμη, Νορσεπίλνγκ, Βαλτεμαροβίκ, Βίκεν, καὶ Βικεπότο, μὲ κάλεσμα σε μιά οικο

◀ Ο Τράκλ το 1914, μια διπτίς τελευταίες φωτογραφίες του ποιητή. (27 χρονών).-

ΓΚΕΟΡΓΚ ΤΡΑΚΛ:

-ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΦΕΡΩ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ...

ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ
ΝΑ ΦΕΡΩ ΚΟΝΤΑ ΜΟΥ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

-δέν έχω κανένα τέτολο δικαιώμα...
Αά πει κάποτε νέ μή συνομιλία του,δ Γκεόργκ Τράκλ.
Είναι υλικό προπόθετα πού γίνεται μόνιμο κι έσακολουμητικά στή ζωή του Τράκλ...Λέξ, και δύλ γίνονται έσκεμένα όπ' τον έχιο γιά νά δηγηθεί στο κέντρο του κύκλου πού διπορεύτητα μοιάζει νά είναι αύντομος.
* Μέ τήν κήρυξη του πολέμου,δ Τράκλ ιδέα-
κε στο μέτωπο,στήν πρώτη γραμμή,σάν παρ-
μακοποιός. Η άγριότητα του πολέμου και δ
βάρβαρος χαρακτήρας αύτης τής άσικης συ-
κρουσης,βρήκαν τήν ποιητή χωρίς κανένα
κουράγιο.Σέ μιλα "ἀποστολή" στή Γαλικία,
δ Γκεόργκ,ζει τό μακελαιό τής μάχης όπ'
τήν έσωτερη του πλευρά.Πρόκειται γιά
μιλα θανατηφόρα μάχη,πού έμεινε στήν ιστο-
σία:τήν "Μάχη του Γκρίντεκ".Χυλάδες σπά-
γμένοι πολεμιστές,π'ένα έλαχιστο χώρο
έδαφους.Αναγκάζεται νά περιποιηθεί μέ
τά ίδια του τά χέρια, και μέ τής γνώμης
ένος φαρμακοποιού,έννενήντα Βερείδιανού-
ματισμένους στρατιώτες.Απαντά τον πε-
θαίνουν δλοι.άναμενα στήν κόλαση δπό δ-
βίδες πού σκάνε στά πέριξ,ένω αύτός προ-
ποθεί νά σώσει δτι έχει δπουείνει όπ' τό
δυνθιώπινα σώματα,ράβοντας στά σακατεμένα
κορμιά χέρια καί μέλη...
Τέλος,μέσα δπό μιλα φρίκη και μή διτέχον-
τας και κουρασμένος όπ' τό θέαμα τών ζγαλί
μένων μαστιών και χυμένων μυαλών,ένω οι
κραυγές πόνου και φρίκης σιγοντάρουν
τραγικά τής έκρηξεις και τούς πυροβολισ-
μούς,άνθιμος μέσα σ'ένα χάος δπανθρωπίας
-δπου ύπάρχει δ δαιδαλος τής κόλασης και
τής φρίκης-δ Τράκλ στηρίζει τό πιστόλι
στόν κρόταφο του.Τών προφταίνουν οι φί-
λοι του και δλλοι τραματισμορείς και
σχέδον μέ βία τού πάργουν τ' δπλο και έτ
σι δέν προφταίνει νά αύτοπυροβοληθεί...
-δέν είχε λοιπόν τό δικαιώμα νά φέρει πιό
κοντά του τήν κόλαση...κι δύως αύτό ήταν
κάτι πού τό είχε προβλέψει.έπτα χρόνια
πριν...
*

Ο Γκεόργκ Τράκλ γεννήθηκε στό Σάλτσμπουργκ τής Αυστρίας στής 3 τού Φλεβάρη τού 1887 και πέθανε "δηλητηριασμένος" όπδ κακάινη, σέ μιλα νευρολογική κλινική τής Κρακοβίας,τή νύχτα 3 πρός 4 Νοέμβρη τού 1914.Έζησε 27 χρόνια και κάτι μήνες,μέσα σ'ένα κλίμα δια-
κατατάξεων.

*Από καταγωγή Σλάυικη,μέ προγόνους Ούγγρους γεννημένος μέσα σέ μιλα πόλη μπαρόκ,πήρε τής έπιδράσεις του,δι' αύτην.
Στό μεγαλοαστικό σπίτι του,συνυπάρχουν,τό

μέσα στή πρώτη δεκαετία τού αίώνα μας,στήν Εύρωπη δέν ύπηρχε πιά πραγματικότητα.Η πραγματικότητα ήταν καπιταλιστική άντιληψη.Πραγματικότητα ήταν μόνο τά θεομηχανικά προϊόντα, οι συνταγές φαρμάκων,δτι μπορούσε νά διατυπωθεί μέ νούμερα γγειείς και προμήθειες.Πραγματικότητα ήταν διαρθρισμός, τό Λιεθνές Χρηματοπιστήριο,δι' Αποκλειστικότητα σέ κάποια προνόμια.Πραγματικότητα ήτινε άργοτερα ο Πόλεμος,δι' Πείνα, οι Ιστορικές Ταπεινώσεις, δι' Ανομία, δι' Εξουσία.Τό "πνεῦμα" δέν ήταν μέ κανέναν τρόπο ύπαρκτό.Στοάσθηκε στην έσωτερη του πραγματικότητα' άφομοιώθηκε στήν δική του ύπαρξη,στή Βιολογία του,στή δουμή του, στή σχέση του άναμεσα στή φυσιολογία και τήν ψυχοσύστασή του,στή δημιουργία του,στήν άχτινοβολία του.Η μέθοδος γιά νά καταχθίσει τούς στόχους του και νά έξασφαλίσει τήν κυριαρχία του ήταν διένταξη προγνωμάτου -μιλα "Ινδική κατάσταση, μιλα έκσταση, ένα είδος εστίασης προς την έρημη θάλασσα"...."Όλα αύτά θά μπορούσαν νά είχαν σκλαγραφήσει και τήν έποχή τής Εύρωπης,στής άρχες τής πρώτης δεκαετίας τού αίώνα μας, και τόν ρόλο του Γκεόργκ Τράκλ μέσα σ'αύτό τό κλίμα...Κι δημιώς άντο δλων αύτών έρχεται στόν Τράκλ δι' ο ή ξη.Έπι-σημα δη πρώτη του ρήξη ήταν δταν ένκαστελειψε τής κλασικές του σπουδές, δυό χρόνια πούν άπ' τό άπολυτήριο τού λυκείου, μή διτέχοντας τήν έπαν-ληψη τής τάξης όπου άποροι θητήκε. 'Υπάρχει πολητής της πολητής Λεωνίδας Χρηστάκης

έργοστάσιο τού σιδήρου τού πατέρα του και

οι διάφορες ώραιες παραλλαγές πού γίνονται σ'αύτό τό έμπορικο κλίμα πού διακατέχει τόν πατέρα του, και πού διείλονται στήν καλογουστάλα τής μητέρας του, Μαρίας Τράκλ. Κυρίως δ Γκεόργκ Τράκλ, θά βίωτε τήν διαδοσφαίρα τού σπιτιού του και τήν ψυχική του ισορροπία στόν περίφημο κήπο τού σπιτιού, καθώς ήταν δ δεύτερο γιάδος απ' τά έξη πατιδιά, κι' απ' τό δεύτερο γάμο τού πατέρα του Τόμπης Τράκλ.

* Ο πατέρας του είχε τή μανία νά γίνει έπι-
στήμονας και μάλιστα φαρμακοποίος, κι' έτοι
μεγάλωσε μ' αύτην τήν ίδεα τής Γκεόργκ, πισ-
τεύοντας δτι μέ τήν φαρμακολογία μαθαίνει
κανείς Ελληνικά, Λατινικά και μαθηματικά.
* Ο Γκεόργκ δπωφοιτά τό "Ανθρωπιστικό Γυμ-
νάσιο τού Σάλτσμπουργκ τό 1905 και τό 1908
δίνει έξετάσεις γιά φαρμακοποίος, και μετά
δπό ένα κύκλο τετραετών σπουδών, δπωφοιτά
τό 1911, δπό τήν Βιέννη, ως διπλοματούχος Φαρ-
μακοποίος.

Στόν κήπο τού σπιτιού του δ Γκεόργκ, θά
βίωσε τό "παιχνίδι τής άθωτητας", κι' από
τής έπιστολές τής έποχής έκείνης, τής οίκο-
γένειάς του, φαίνεται δη προσκόλλησή του,
στούς γονείς του.

* Η μεγαλύτερή του δύως προσκόλληση,
ψυχική και συναισθηματική, είναι πρός τήν
διδελφή του Μαρκαρέτε-Γκρέτς, μιλα προικισμέ-
νη γυναικά -ίσως καί δι μόνη την πάτηση
καταλάθανε, και πού λέγεται δτι "έκεις" τήν
στόν κήπο τού σπιτιού του, μέ αύτην δ Γκε-
όργκ "έπαιξε κι' έχασε" τό παιχνίδι τής άθω-
τητας του.

Πάντως δπό τήν έποχή πού έφυγε δπό τήν Βιέννη
νά σπουδές, μέχρι πού τών ξαναβρίσκουν
μέσα στής στό Βερολίνο, τών Μάρτη τού 1914,
-δέκα μήνες πριν τήν προσωπική του τραγω-
δίας κι' αύτοκτονίας-δπου ή Μαργκαρέτε, βαρετή
δρωσητή σε νοσοκομείο, πνέει τή λοισθια.
Αύτη-λοιπόν-ή διδελφή του, πού τών στάθηκε
σάν δ προσωποποίηση τού καλού άγγελου, τό
πρότυπο τής διδελφικής άγάπης, τής μητρικής
φροσιάσης, και τής χαμένης προεφιβικής άθω-
τητας, πέθανε στήν δγκαλία του στά 29
της χρόνια, δφόνησε τον κατάπληκτο, άκομα
μιλα φορά, γιά τήν σχέση τής ζωής και τού
θανάτου.

Τήν έκλαψε μέ πολλή σπαραγμό, γιατί γι' αύτ
αύτόν ήταν δι μόνη ύπαρκτη γένουσα του, πού
ένωνε τής διείς τού έωστα, τής διμορφιάς κα
τής καλωσύνης, μέ τήν γυναικεία ύπασταση
και τήν γυναικείο φύλο.

* Ο ρομαντικός και χτυπημένος ποιητής συν-
έθεσε μιλα σειρά ποιήματα, μοναδικά, γιά τή
λεπτή τους δπελπισία και τό διεξιγνεντόμενο
παράπονο. ένω ταυτόχρονα έμπερλέχουν μιλα
μαγική συνομιλία τού ποιητή μέ τό διάτερο
αύτό πού δ Γκεόργκ διόμαζε: "Ο θεός μου".

* Έκει πού θά πάς, είναι φθινόπωρο,
και είναι βράδυ...
Γαλάζιο θυρίμιο κάτω όπ' τά δέντρα,
κι' δινακράζει...
Μικρή λιμνούλα έρημη στό δελτίνο...
* Έλαφρά ήχει τό φτερούγισμα
τών πουλιών
* Η μελαγχολία στών ματιών σου
τής κάμαρες

καθρεφτίζει τούς ήχους

δπό τό φτωχικό σου χαμόγελο.

* Ο θεός κύρτωσε τό κορμί σου
Παιδί τής Μεγάλης Παρασκευής
Τ' διστέρια στή νύχτα
τό τόξο τού μετώπου σου γυρεύουν...

(σέ μετάφραση σπι. Ιαπωνικού)
* Απ' έκει και πέρα, μέ τό ποκούντημα πού
αιθάνθηκε δ ποιητής μέ τόν θάνατο τής
διδελφής του δέν τού δόθηκαν, παρά έλέχιστ
εύκαλπίες, νά εύτυχησε, μέχρι τό δικό
του τέλος.

Κι' ένα πρώτη τού Μάρτη τού 1914, δ Γκεόργκ
Τράκλ παρουσιάζεται στά Γαρφεία "Επιστρά-
τευσης", ως έθελοντης, ένω δρχίζει δ Ποάτο
Πανκόμιος Πόλεμος.

* ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΜΑΣΚΑ
ΕΛΛΟΧΕΥΕΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

* Η πόλη τού Σάλτσμπουργκ, σάν μιλα πόλη
Μπαρόκ, τών έπιπρέσσε χωρίς δυώς νά δι-
ειδύσει μέσα του. Τήν δονείται και τήν
θαυμάζει, κι' αύτό φαίνεται δπό τό παρακάτω
τετράστιχο πού τό νραφε πολύ νέος:

* Ο, τρέλλα τής μεγαλούπολης
Στόν μαύρο τούχο δκουμπούν
Ζαρωμένα δέντρα δτροφικά

Χειμωνιάτικη νύχτα

Χιονίζει... "Υστερα όπ' τα μεσάνυχτα άφηνεσαι πιωμένος όπ' το πορφύρινο κρασί του σκοτεινού κύκλου των άνθρωπων, τήν κόκκινη φλόγα της άγιελης των!"

"Ω! τά σκοτάδια! Μαύρη παγωνιά, ή γῆς είναι σκληρή, πικρή που είναι τού αγέρα ή γεύση. Τ' αστέρια τά δικά σου συγκλίνουν σε άσχημα σημάδια..."

Μέ πετρωμένα βήματα συντρίβεσαι πάνω στο λιθόστρωτο, με δλοστρόγυλα μάτια, σάν ένας στρατιώτης που έφορμά σ' ένα μαύρο χαράκωμα... 'Αθάντι!

Πικρό χιόνι και φεγγάρι! "Ένας κόκκινος λύκος στραγγαλίζει Έναν άγγελο. Κροταλίζουν τά πόδια σου σάν γαλάζιος πάγος δις που δρασκελίζεις, κι' ένα χαμόγελο γιομάτο πένθος και μεγαλοφροσύνη, πέτρωσε το πρόσωπό σου, και το μετωπό σου ήδανικά κιτρινίζει στη λαγνεία της παγωνιάς!"

Είτε παλι, κόπτει σιωπήλα πάιω στον υπνό ένος φρουρού βλεπάτορες του πλαγιάζει σε μιά ξύλινη καλύθα...

Παγωνιά και καπνός! "Εν' ασπρό πουκάμισο όπ' αστέρια βάζει φωτιά στούς φορτωμένους ώμους, κι' οι γύπες του Παντοκράτορα κρευγούν τη μετάλλινη καρδιά σου!"

"Αχ! ο πέτρινος γήλοφος! Ή σιωπή άναλοιωνει, ξεχασμένο πιά το παγωμένο κορμί πέρα στ' άσημένιο χιόνι..."

Μαύρος είναι ο υπνος. Τό αύτι άκολουθει, ώρα πολλή τήν κλωστή των δοτεριών πάνω στον πάγο...

Μέ τό Εημέρωμα χτυπούν οι καμπάνες στο χωριό.

"Απ' την άνατολική πόλη μπαίνει μέσα στ' άσημη ή τριανταφύλλινη μέρα..."

Απόδοση: Ιατρόπουλος

Το Γκερδρύκ Τράκλ, το 1908. (21 χρονών)

Καὶ κάτω όπ' τὴν ἀσημένια μάσκα
ἔλλοχεύει τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ.

Η αἰσθηση τοῦ μπαρόκ πτόν Τράκλ γίνεται
είτε είρωνική είτε παραφθαρμένη, είναι πάν
μιά βαρειά ἀντίδραση, πού τὴν ἀποκαύει πάν
ἐπίδραση, στὸ συναπθηματισμὸν του, πού παραμέ
νει περισσότερο προσωπικός, παρὰ όπ' τὶς ἐπι
δράσεις τῆς πόλης.

"Τραγουδάει" περιγραφές τῆς "Ομορφης Πόλης"
(ποιήματα) τοῦ "Μίκρου Καναέρου" ήλιο πολή
μα, πού δέν ἀπέχουν πολὺ όπ' τὰ βελούδινα
στολίδια καὶ ἀπὸ τὸ βαρύ δουλικό ύλικό
μέταλλα καὶ πέτρα πού θά δεῖ στίς ἄλλες
ἀκόμα μεγαλύτερες πόλεις, ὥστε λ.χ. στὸν
Βιέννην.

Γράφει σὲ κάποιο γράμμα:

- * Τί ν' ἀπογίνεται τό μπαρόκ τῆς πόλης καὶ
καὶ ὁ περίγυρος. Νά ἡ πόλη καὶ κάθε πόλη,
είναι σύμβολο μιᾶς ζωῆς πού είναι ἀδύ
νατο νά ζήσουμε...

- Κάθε πόλη είναι σὲ αὐτο
λο μιᾶς ζωῆς πού είναι
ἀδύνατο νά ζήσουμε...

Πόλη λοιπόν ἀρνημένη: "Αμέως δὲ ποιητής
Θωρακίζεται ἐνάντια στὸ ίδιο τὸ γεγονός
τῆς γέννησης του, ἐνάντια στὶς συνθῆκες πού
θά τὸ προσδιόριζαν, τὶς εἰκόνες πού θά
περιέκλειναν αὐτό τὸ γεγονός τῆς γέννησης
του, ἐνάντια στὶς συνθῆκες πού θά τὸ προ
σδιόριζαν, τὶς εἰκόνες πού θά περι

παρουσί
ας του στὸν κόσμο.

Κι' αὐτό φαίνεται όπ' τὸ γεγονός διτεὶ ο Τράκλ
ἔχει ἀσχοληθεῖ λεπτομερειακά μὲν τὴν πόλη.
Μέ τό θέμα: Σύγχρονη, μεγάλη πόλη, πού τὴν
θεωρεῖ τερατώδη κι' ἀποκαλυπτική, πού τὴν
θεωρεῖ λέπρα-καρκίνο πού αὔξανει θνατικά
ένα συγκεκριμένο εἶδος πολιτισμοῦ.

Πάρ' δια αὐτά -ἀκόμα καὶ σ' αὐτό- ο Τράκλ
δέν ἀνήκει στὴ γενιά του. Δέν ἔπικαλείται
τὴν πόλη μέσα ἀπὸ έναν "έρωτα", πού μπορεῖ
νά τὸν ξεγελάσει, δημος γίνεται μὲ τοὺς ἔκ
φραστές τῆς "μπέλ-έπόκ". Δέν τὴν ἀντιμετω
πίζει σάθεμα σὲ δεδύμενο, δέν τὴν περιγρά
φει, δέν τὴν ύμνει ἀλλὰ σύτε τὴν ύποβιβά
ζει· ή πόλη τὸν κλείνει μέσα τῆς κι' αὐτός
τὴν ἀρνεῖται ἀπόλυτα, μὲνα μέσος πέ
θανού όπ' διτεὶ στὴν ποιητική ἀπόρνηση τοῦ
πολιτισμοῦ...

"ΤΑ ΒΟΥΝΑ: ΣΚΟΤΗ, ΣΙΩΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΙΟΝΙ"...

Υπάρχουν βέβαια καὶ τὰ περίχωρα τοῦ Σαλ
ταμπουργκ, πού ἡ διμορφιά τους είναι τά

τοπία τῶν "Άλπεων καὶ τὸ Βουνό" Ινσιμπουργκ
Στοιχεῖα κοινά πού υπάρχουν σ' ὀλόκληρη τὴν
ποίηση τοῦ Τράκλ, πού ν' ἀπορεῖ κανεὶς πῶ
τὰ εἶδε. Απ' τὰ γράμματα τοῦ ποιητῆ φαίνεται
μὲ ποιό τρόπο "δργανωνεῖ" τὴ θέση
τῆς φύσης καὶ τῆς εἰκόνας στὴν ποιησή του.
"Αρδ, υπάρχει ένα μέσος καὶ μιά ἀδία πού
μεταμορφώνουν τὰ πάντα σὲ μιά έσωτερική
λάβα, δημος γιά παράδειγμα δὲ στίχος στὸ
ποιήμα "Γέννηση":

Τὸ Βουνό: Σκότη, αἰωνή καὶ τὸ χιόνι...

Τὸ Βουνό δέν είναι παρὰ δὲ έσωτερικός διά
κομος τῆς ποιησης(δημος ἀλλωτε καὶ ἡ πόλη
σὲ ἄλλες συνθήσεις): "Ένα κουτί γεννάτο συν
θέσεις ἀπὸ εἰκόνες, είναι ἡ ίδια ἡ οὐσία
τῆς δρνησης, καὶ μάλιστα ἡ πόλη ἀναγκαῖα
μαρφοὶ μιᾶς "γέννησης":

- * -θάμαι πάντα, ως τὸ τέλος, ένας φτωχός
* Κάσπαρ Χάουζερ...

Γράφει κάπου σὲ κάποιο γράμμα του όπ' τὸ
"Ινσιμπουργκ ο Τράκλ" καὶ ο Κάσπαρ Χάουζερ
είναι ἀπὸ ποιήμα πού τοῦ ἀφέωντες ὁ Τράκλ
"αὐτό πού δέν γεννήθηκε ... " "Ιως τελικά
νά είναι μιά ἐμψυχη ἐπιχείρηση μιᾶς αὐτο
βιογραφίας. Ο Κάσπαρ είναι μιᾶς "διῶνα τροφῆ"
τῆς φαντασίας κι' ἀποχώτα κάποιο χαρακτήρα,
προφητικό, ὡς ένα σημεῖο.

"Οτι όπ' τὸ παρόν καὶ τὴν παρουσία διαλύε
ται, γεννιέται σὲ σέ μέλλον, μέσα, ἀπὸ μιᾶ,
κατὰ βάση, ποιητική διαδικασία, πού πό
θανάτιστα ἀπὸ διλούς περιγνωφει ὁ Κάρλ Γιούγκ:
"-Τὸ ύποσυνείδητο... . Ἐπεξεργάζεται συνεχῶς
τὰ ύλικά του καὶ συμπύσεις του γιά νά καθ
δρίσει τὸ μέλλον. Δημιουργεῖ ὁροκούς συν
διασμούς δημος κανεὶς τὸ συνείδητο. ἀλλά
είναι πολὺ διώτερο λεπτό σὲ φιλοδοξία δη
τούς συνείδητούς συνδυούμονται. ("...γιά το
τοῦ 'Απινερλάντο'").

ΚΑΘΕ ΠΡΟΤΙ ΞΕΞΕΠΑΖΟΤΑΝ ΜΠΡΩΣΤΑ ΜΟΥ
Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ...

"Ἐκείνο πού ἐπαλέψει ρόλο, πίγουρα, στὴ ζω
τοῦ Γκερδρύκ Τράκλ, ήταν ἡ μακρόχρονη θητεία
του σὲ έθελοντης-ποτατικός φωμακοποιός
ἀπ' τὸ 1910-1911. Σὲ μιά κοινωνία σὰν τὴν
ποτατική, δὲ μὲνος ο Τράκλ, κλείστηκε
ἀκόμα περισσότερο στὸ έσωτό του. Ετοι μό
χρεος νά συνχάζει στὰ δικάτια μιᾶς "δολατο
κρατικής πληγωμένης κοινωνίας"....
Πάντως, μετά τὴν έθελοντηκή του θητεία πρ
οπόθησε κάπου νά στεργιώσει. Μιά στὸ "Ινσ
ιμπουργκ, μιά στὴ Βιέννη, ἀλλοτε πτὸ Σάλτ
αμπουργκ σὰν φωμακοποιός ή σὰν υπάλληλος

τῆς Καγγελλαρίας ή σὰν Βοηθός ποτατικόν
γιατρών, προσπάθησε νά τακτοποιηθεῖ καὶ όγ
γανωμένος κάπως νά υπάρξει ή καὶ νά συνυπ
ορεῖ μέσα στὸν κόσμο τῆς έποχῆς αὐτὸν τὸν
κόσμο πού δέν παραδέχονται...

"Η διομορφία του, (όμοιοπλόφιλος μὲ συζαρέ
ένοχές), ή έλλειψη προσαρμογῆς του, ή σχεδόν
άναρχη του διάταξη ἀπέναντι στὰ πράγματα
καὶ τὶς καταστάσεις δέν τοῦ έδιναν τὸ κου
δάγιο νά σταθεῖ κάπου...

"Ἐγκατέλειψε μιά "καλή" θέση στὸ Υπουργεῖο
Ἐργασίας, μετά ἀπὸ δὲ ο ὥρες δουλειᾶς
σ' αὐτήν. Τὸν περισσότερο χρόνο τῆς δουλειᾶς
πού έκανε τὸν εἶχε στὸ Τυρόλο οπου κατέληπε
τὸ 1912, σχεδόν κυνηγημένος όπ' τὴν πίεση
τῆς προσωπικῆς του πτεληπτικᾶς γιά τὴν
τάση αὐτῆς τῆς φυγῆς πού εἶχε...

"Εκεὶ δρχίζει νά κάνει πιατηματικότερο
χρήση ναρκωτικῶν. Κυρίως παίρνει "μπέλλα-Μτό
να καὶ Κοκκαλίνα...

"Αφορμή νά πάει στὸ Τυρόλο, στάθηκε η γνω
ριμία του μ' ἔναν σωτό λόγιο τῆς έποχῆς ἐ
κείνης, τὸν Λούτβιχ Φίκερ. Ο τελευταίος
ἀναγνώρισε στὸν Τράκλ μιά φωνή πτεληπτικᾶς
καὶ καθόλου έναν "ψευτορομαντικό" ποιητῆ.

"Έναν ποιητή χωρὶς καθόλου ψευτορομαντικ
μους καὶ μιᾶς μεγάλης έχτασης εύαισθησια.
Ο Φίκερ δημιούργει σχεδόν δλα τὰ ποιήματά
του στὸ έποχαλκό λογοτεχνικό περιοδικό :
"BRENNER".

"Ο Τράκλ ἀκόμα, μπόρεσε νά βοεῖ στὸ σπίτι
τοῦ Φίκερ, στὸ "Ινσιμπουργκ" ένα σίγουρο καὶ
μόνιμο φιλικό κατάλυμα, καὶ μιά ἀληθινή
φιλία καὶ ἀγάπη.

"Ἐκεῖ, γνωρίστηκε μὲ τοὺς ἐλάχιστους ἀνθρώ
πους, πού μπορεῖ νά πει κανεὶς διτεὶ γνώση
στὴ ζωὴ του: τὸν "Οσκαρ Κοκότακα τὸν Ζωγρ
φο πού κατοικοῦσε μόνιμα στὴ Βιέννη, τὸν Χά
ίνολης έναν λόγιο φιλοσοφοῦντα τῆς έποχῆς
του, τὸν Χάικερ καὶ τὸν Ζάικ ο διό τοι ποιητές
πού μέναν στὸ "Ινσιμπουργκ καὶ τὸν Λάσκερ-
Σύλλεο όπ' τὸν Βερολίνο, διτεὶ πήνε, γιά τὴν
δρώστελα τῆς ἀδελφῆς του.

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ ΠΟΙΗΣΗ

συχνά τόν διακάλυπταν ξαπλωμένον και χαμένες πάνω σε διάφορα ντεράνια... "Αλλιώτε, μιά φίλη του, και μέλος μιᾶς λογοτεχνικής ομάδας πού λέγονταν "Απόλλων", τόν αινάντης μιά μέρα μισοπαγώνενο πάνω τό λόφο του ποδοτού Καπίτσινεργκ, δημού διάρκειαν πολλούς περιπάτους διαν έπινε.

Μέ τό χλωροφόριο, έλεγε στούς φίλους του, "γενιά πόδη ένθουσιασμό, μέ τήν ίδεα δι μπορώ νά βρω κάποιον έ ζ α ι σι ο θάνατο, πού... δραματιζοματ..."

Φαντάζονταν τόν έαυτό του κυανοπύργον, διλοφόνο, αύτόχειρα και συνάμα θύτη και θύμα μέσα σ' αὐτήν τήν μέθη τής δινειρικής αὐτής νάρκωσης.

Σ' έκεινην τήν έποχή έγραψε τό ποιήμα "Λόν Ζουάν", δημού διέθη χαρακτηρίζει τόν ήρωα σέ μιά έποχή τόσο περιέργη πού μοιάζει μέ θάνατο πού δέν δοχεται, πού διμως δλες οι παραφωνίες και συγχροδίες μιᾶς τέτοιας ζωῆς έχουν τήν ίδιο στόχο: τό τέλος του Αανάτου: Γιά κάποιον διμως λόγο, άγνωστο, στό τέλος του 1907 σταματά τελείως τό χλωροφόριο, γιά τό ξαναρχίσει στά τέλη του 1911, δημού κάνει τήν δρχή μέ Μπελλα-Ντόννα και Κοκκάνα.

Ο ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΑΡΧΙΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΧΑΝΕΤΑΙ!
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ
ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ.

Τό μέλλον, διαν είσαι γιός μικροσωτού πρετοιαστεται μέναν δρισμένο τρόπο, μόνο πού πρέπει νά δουλέψεις γιά αὐτό δι γιά νά δουλέψεις έναντια α' αὐτό.

Πρώτα στό Λύκειο, πού οι Γερμανοί και οι Αύστριακοί διστού τό διοκαλούν μέ τό περιέργο έλληνινολατινικό δνομά του: "Γυμνάσιο" (=Γυμνάσιο) και πού οι "κλασσικοί" δέν φαίνεται νά είπαν και πολλά πράγματα στόν νεαρό Γκεδρυκ (κι έδω πού τά λέμε καλύτερα) και πού δι μετέπειτα ποίησή του δέ θά τούς διφείλει τίποτα, δημού τό δράμα του Χαίντερλιν, γύρω στά 1900, είναι χειροπιαστό. Η διάθεια είναι πώς ούτε στό Γερμανικά είχε ίδιαίτερο κλίση δι Τράκλ... δλλά γιατί νάχει. Χωρίς άμφισθοια διφουγκράζονταν ήχους μιᾶς άλλης γλώσσας πού τόν είχε καταχθίσει... δι άκδια άπηρχε μέσα του ένα κενό πού δημερεί νά γεμίσει. Άλλωστε δι γλώσσα πού δικράζει μιάν έτοιμοθάνατη κουλτούρα είναι πολύ εύκολο νά πεθάνει και μέσα στή ψυχή του ποιητή έκεινου πού δι ποίησή του θ' άποτελέσει -σέ μεγάλο ποσοστό- δι έ η μέ τήν πλαστή κουλτούρα τής έποχής του.

Τόν Γερμανικό πολιτισμό του καρδού του μάλλον τόν άποδέχονταν δι Τράκλ, έφερντας ταυτόχρονα ποιές ήταν οι έμπειρες τής ποιητικής δουλειάς τήν έξηρεπολογιστών έκφραστών.

"Ταν τέλειωσε τόν κύκλο τήν θετών σπουδών του, δι Τράκλ, στή Βλέννη και Βγήκε διέκει, διπλιωματούχος ωφαμακοπούδος τό 1910, διαν λέγο ήσυχος, λίγο διποτραβηγμένος δι τής συντροφιές, άρκετά θνετορόπλος μά... και λίγο "Βαρύς"....

"Άγαπουνες νά παγγέλει στούς συμφοιτητές του Βερλαίν κι έχει έπηρεστει δι τόν Γαλλικό Συμβολισμό κι ίδιαίτερα διό τόν Μπιντελάρ. Τό έργο του Ρεμπώ, έπαιξε στήν περίπτωση του Τράκλ έναν έντελως ξεχωριστό και πρωτότυπα καθοριστικό ρόλο, πού φαίνεται και μετό δι τό 1908 στά ποιήματά του.

"Ο Γερμανόφωνος ποιητής, γνώρισε τήν ποίησή του Ρεμπώ στά 1907 δι τής μεταφράσεις του Κ.Λ. "Αμμερς, πού είναι γνωστό διέν διάθηκε ίδιαίτερα πιστός στό πρωτότυπο τήν κελεύνων του Ρεμπώ, δι τήν μεταφορά τήν νοημάτων δι τή Γαλλική στή Γερμανική, κι άπειδη κακά κι "έλευθερα" τό πνεύμα του Γάλλου ποιητή.

"Έταν δι Τράκλ ξεπέρασε -και μουσικά χωρίς κάν νά τό γνωρίζει- μέ πολλή άνεση τής έπικληνδυνες γιά τούς νέους ποιητές στήχουμησεις, διλαδή μιά μουπικότητα μύους τών στίχων πού ταλαιπωρούν βευμπαλοηχητικά κάθη νέο έκφραστή, στά πρώτα χρόνια δημιουργίας, διφουγκράζοντας μονάχα τής ύπαρχουσες ήθικές και φιλοσοφικές οίλες μιᾶς είκοναπλαστικής και έξηρεπολογιστικής παντασίας πού διακατείχε τόν Ρεμπώ, πού σίγουρα γράνειν και μέσα δι τήν μέτρα μεταφραση-πόδο στο τόν "Αμμερς.

Μέ τόν τρόπο αύτόν μπόρεσε νά διαμορφώσει έναν θνετονάληπτο τρόπο ποιητικής άμολογίας, πού καταδίωνε έντελως προσωπικά τής διπο-

ες μημικές έπιδράσεις πού μπορεί νά είχε δι τόν "Αρθούρο Ρεμπώ, πού στάθηκε δι πιό μεγάλος έκμαυλιστής τών νέων ποιητών στά πρώτα 40 χρόνια τού αίώνα μας, δλλά και δι πιό δινοτάς τής παγκόσμιας νεώτερης ποίησης, πού και μετά τόν Β Παγκόσμιο Πόλεμο δημού θάλευε κανείς διτι οι "άδειες" μετατέθηκαν, οι "κούφια Αμερικάνικη γενιά τών έκκληστόμενων τότε μπτηνέκων, τήν άνακημένης σάν έκφραστικό-ίδεολγικό πρότυπο.

"Απ' τήν πλευρά τής δουτινλάρικης καθημεονότητας φάνηκε διέν διχως καμιά φανομενική άντιδραση, δικολούθησε τό δρόμο που "διάλεξε" γιά αύτόν δι πατέρας του, δλλά δι τήν ποιότητα και τήν θεματολογία τών πρώτων γραφτών του φαίνεται πόσο έναντιώνονταν μέσα του γιά τής θεωρείς περί "Ακαδημαϊκής Μόρφωσης", πού είχε δι νέος-Τόμπιας Τράκλ, μπαμπάς και πάτερ-φαμίλιας.

"Έκεινα τά κλειστά και διτιδραστικά χρόνια μεταξύ 19 και 22 χρόνων, έπαιξαν γιά τόν Γκεδρυκ τό δόλο του καταλύτη τών όποινδηπο τε διμυναμιών πού είχε έναντι τών πατούκων δικών, δλλά και τής διαμόρφωσης τών νέων ίδεων του, γιατί διέκει και πέρα "ανδρώση κε" (διθύρωση καλύτερα) δι έπαναστατική του έκλογη, στή: χρήση ναρκωτικών, δι όργιον μένη του καταθλητική τάση γιά μιά υποκειμενική και έσο-εκφραστική ποίηση-διάθεση πού τόν διλοκήρωσε στά υπόλοιπα χρόνια τής ζωῆς του, μέχρι τόν άμφισθητούμενο -ως "ψυστό"- δι κι διόδο "άτυχημα" θάνατό του, πού σχεδόν διλού ζέρουν διέ πρόκειτο γιά τάση άντοκτονία, κυρίως γιατί δέν έντεχε στήν ίδεα διέ βρίσκονταν σέ ψυχιατρική κλινική, και δέ συγχωρούσε στόν έαυτό του διέ πάτετυχε στήν, μέ περιστροφο-διπόπειρα άντοκτονίας του και στήν μεταφορά του "θεμένου" και μέ "συνοδεία" άδιωματικού, στόν τόπο τής κλινικής, τήν Κρακοβία.

"Οι έμμηνεις γιά τό θάνατό του είναι διόπτη μα και σήμερα διάφορες... Θέρεται σάν διτύχη μα, μιά πού δι δογανισμός του δέν έντεδρασε στήν ξαφνικά "μεγάλη δόση" κοκκαίνας.

"Ένα χρόνο μετά τό θάνατό του δι πιστός του φίλος Φίκερ μετέφερε τό λειψανό τού ποιητή, στό "Ιναμπουργκ δημού και παρέμεινε όποιτελκά, φροντίζοντας γιά τήν διάσωση και πρώθηση τού έργου του.

"Δέν έρω όμερα, δλλά πρίν διέκεισαν δι πλέον χρόνια, τό σπιτί δημού γεννήθηκε στό Σάλτσμπουργκ δι ποιητής, ένινε μουσείο, δημού έκτος δι τή άντικειμενα τού ποιητή γίνονταν μιά προσπάθεια κάπως έπιστημονικήτερης έρευνας γιά τό έργο και τά άτελειωτα χειρόγραφα-γράμματα και δλλά γιατρά τού ποιητή πού είχαν διέκει συγκεντωθεί.

**Ι Ν ΑΝΩΓΡΑΝΤΟ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΝ ΟΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΣΤΗ ΑΡΗΣΕΙΑ.**

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ δημού δι τέλευτας τού πήγε, στά 1915, τά ποιήματά του, και τού διέθασε και μερικά δι τή συλλογή "Ο ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ ΣΤΟΝΕΙΡΙΩΝ" πού έντικειμενα τού ποιητή γίνονταν μιά προσπάθεια κάπως έπιστημονικήτερης έρευνας γιά τό έργο και τά άτελειωτα ποιητή πού είχαν διέκει συγκεντωθεί.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ δη τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκλ, Ρίζησε, δι Ρίζηκε τόν Φίκερ.

Ποιός ήταν τελικό γιά είναι αύτός δι Τράκ

Ο Γκερδρύκ Τράκλ, το 1912. (25 χρονών)

Ένας κάιν μέσα στόν ΑΒΕΛ. Είναι και βρίσκεται στό θάθος του έγω, ο έχθρος του έγω. Και δικιώμας έδη είναι η ποίκη, τό προσαίσθημα πώς ο θάνατος είναι αυτοκτονία, πώς θά πεθάνει, ο ποιητής, σκοτωμένος από αύτό που είναι ο έαυτός του. Λιαίνθηση που θά έκμρασει έκπληκτικά στό μεγάλο ποιήμα που δύναμαζεται: "ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ & ΟΛΕΑΡΩΣ" οπου έμφανίζεται πέσχη μέ τη μάσκα και μέ τό διπλό πρόσωπο γιά νά πεθάνει:

Καθίς μέ τ' ἀσημένια δάκτυλα μου πάνω ὅτα πιωπήλα νερά είδα πώς είχε τό πρόσωπό μου έγκαταλεύσει.

Και ή λευκή φωνή μοῦ είπε: Σκοτώσου:

Φαίνεται πώς οι θεατρικές προσπάθειες του Τράκλ μέ τίς μάσκες και τούς άντικατοπτοδομούς στήν ποίησή του, ήταν μιά άναγκη μυῆς ὅταν αυτά πού τόν κατέτριψε και αύτό έβγαλε μέχρι και τούς στίχους του.

Αύτό δημιώ δέν τόν έιποδίζει νά καταστρέψει πολλές φορές χειρόγραμα γιατί παθιασμένος καθώς ήταν στρεμόταν μόνιμα κατά τού έαυτού του, μιᾶς πού μέσα στό ίδιο το ου τό έργο "Έβλεπε" τόν δίλλον τόν έαυτό του πού τού άντλιονει δηλ τού τόν έμπνευση.

"Ιως αύτός είναι ή λόγος πού ή Τράκλ άπεφευγε τά μεγάλα λόγια, μιλώντας μόνο γιά... "Αποκάλυψη...".

Δέχεται τόν έμπνευσή του κάπου πέραν τής προσωπικότητάς του.

Είναι σάν ένας τόπος πού ξέρει δηλ κανείς δέν ύπάρχει δίλλος άλλά άνησυχει μιά πού δ τόπος αύτός τού προσφέρει τό άννικτο...

Τό δράμα δημιώ είναι πώς αύτός ή λόγος χρειάζεται έμφηνεία και τότε δικιώμας έμφανίζεται σ' δηλ τού τόν έχταση ή προσωπικός ρόλος τής ποίησης του Τράκλ.

...Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΟΥ "ΕΙΔΟΠΟΙΗΗΚΕ" ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ...

Έμμονες ίδεες κατατοέχουν τήν ποίηση τού ➤

"Απαλτήθηκε πολύς χρόνος, συλλογή στοιχείων, έκδοσειν και κέμι γιά έργασία γιά συντεθεί τό κομιμάτι πού άφορά στή ζωή τού Γκερδρύκ Τράκλ Γιατί ή Τράκλ, είναι έντελης άγνοημένος ὅταν έλληνες έκδοτες τών 22 "λογοτεχνικών" περιοδικών, μιά πού ποτέ δέν ήταν στή... μόδα. Η μοναδική έξαίρεση ήταν - αύτή τού Δημήτρη Ιατρόπουλου, πού στό περιοδικό "ΛΠΤΟΣ", μέσα στή περίοδο τής δικτατορίας τού Παπαδόπουλου, τό 1969, πού έξεδιδε τότε ή Κωστής Τριανταφύλλου, νά γίνει μιά ένδιαφέρουσα μικρή έκδοση, μ' ένα κείμενο - δοκιμαστικό πού διαβάστηκε σέ φόρμα διάλεξης στό, τότε, Πειραιατικό Θέατρο τής Μαριέττας Ριάλδη, στίς 30- Οκτώβρη 1969. Ακόμα χρειάστηκε πολύς κόπος μέ τούς μεταφραστές και τά ποιήματα πού είχαμε στά χέρια μας, τού Τράκλ, ήσαν πολύ λίγα..."

Τράκλ.

-Κάμαρες, μαύρη παγωνιά, πικρό χιόνι, -διπνιχτικά δωμάτια, άμετον έχταση, -τοίχοι, κίτρινα πόδια έρωτευμένων, -ύπογεια, άδειοι τάποι, δράχνης φρίκη, -διάδρομοι, κρεούργηση μετάλλινης καρδιάς, -σπηλές, γύπες τού Παντοκράτορα, -θράχια, ψηνοί, μαύρες σταγόνες, ματωμένα μέτωπα, παμπάλαια παραμύθια, κέρινα δάκτυλα, κενός πού γενέθηει, κάκκινος λύκος στοσγαλίζει έναν άγγελο, ξεχασμένο παγωμένο κοσμί, ...και πολό άλλα άμετρητα, κι άλλα αύτά δέν διπτελούν ένα είδος κλειστοφορίας ή απλής. Θανατοφορίας, γιατί άλλα έρχονται μπό τίς είκονες τού αιθέρα, τού χλωροφάρμιου, και τού δίνουν τά "χρώματα", τά ν ο λάδια τά χρυσά φενία, τά άσημενια, τά καρφιά τά πορφύρα, τά μαύρα και πολλούς άλλους τόνους πού υπάρχουν, μέ κυριαρχο τό γαλάζιο και τό άσημενιο.

Δέν έπενδυει τόν έβωτερικό κόσμο μέ τά πυριβόλα τής δικής του διαιώνης, άλλα τά "δράματα" τού έρχονται "φυπολογικά" και οι λέξεις διπτελούν μέρος τής "ποαγματικότητας" πού τήν ήλπει.

-Ακόμα πλό συγκεκομένα: Τό νόχεις κάποιο έγω, σημαίνει πώς είσαι αύχιμάλωτος τού κόσμου. Κυρίως δταν καταδύεις μέσα στόν τάφο του. Κι άταν ή Τράκλ καταδύονται μέσα στόν τάφο του. Κι άταν ή Τράκλ "κατεβαίνει" μέσα τού δέν είναι γιά νά ξαναγυρίσει στόν έαυτό του, πού οι στενοί κύκλοι του και οι πκαλισμένες σπείρες του, τόν υπίγουν άφρορητα, άλλα άντιθετα γιά νά διαλύει την μέ τήν κατάθαση και νά καταστρέψει δηλ υπάρχει μέσα του, σκληρό, δρισμένο, πού καθορίζει τήν προσωπικότητά του.

Στήν έποχη του, και σέ κείνα τά χρόνια, και σέ κείνο τό γεωγραφικό πλάτος, και σέ κείνην τήν κουλτούρα -δηλ ως τήν είχανε διαμορφώσει, είναι ή π ο ώ τ ο πού ένοιωσε τήν φτώχεια, τήν κακία, τήν άφρωστεια, τήν μοναξιά, τόν πόλεμο και τήν προσπάθεια ένος έκουσου θανάτου, στήν άντικειμενική του διάσταση, μέ τή φοίκη του, δηλ ως τόν ένοιωσε μαζί μέ τ' άλλα τά "άγαθά" πού άρχισε άπό τότε νά συσσωρεύει ή αιώνας μας. Γιά τόν Τράκλ δέν ύπάρχει "λογική έξηγητη" μιᾶς πού ή ίδιος προφυτεύει -χωρίς νά έρει-αύτόν έπερχομένο φοιτήτο κόσμο. Δέν ύπάρχει μιά έπειγηματική δικαιολογία, ένο έστω στατιστικό, "οίκονομικό", "πολιτικό" άλλοθι, γιατί ένω γνωρίζει δηλ είναι πέραν δηλ και μακριά τού παρόντος, έν τούτο δέν μπορεί νά δώσει καμιά έξηγηση, γιατί άπλωτα σέ πολλά σημεία τής ποίησή του, είναι πιλ μακριά ή πότο φανταστικό τού τύπου τού "Έντκαρ Άλλαν Πόε". Πάντως τό σημείο πού μπορεί νά λεχθεί γιά τήν ποίησή του Τράκλ είναι ή άποκλεισμός τού "τυχαίου".

Η ύπαρχη του είναι τό ίδιο μέσα τής συνείδοσή τους. Δέν μολάζει, δηλαδή, σάν τό διμορφο "ένδιαμεπο" ένος διατραπτερού μέντιουμ, πού ήταν πιόνι, κυριολεκτικά ένδιαμεπο άναμεσα στόν υποτοιχεία και τόν κόσμο "Ισα-ΐσα, ή ίδιος ήταν ή δύναμη έπομης" και "ένδιαμεπο έκφραση. Γιά ίδιο και τό τυχαίο -πού δημιώ τό άναζτη, τό πολεύει. Πράγμα πού γίνεται μέ τό μέτωπο τής μάχης "Μάχης τού Γκούντεκ". Όπεύεται πρός αύτη γνωρίζοντας και τήν "δοκιμασία του. Στήν ποίησή του, πάλι, είναι ή ίδιος ή πολητής πού ή γλώσσα του δδηνημένη χίλιες φορές ή τήν ίδια κίνηση, ή ή άλληθεια ζρίσκεται μέσα πίλ παραμορφώσεις πού δημιώ άναμονται στήν άλληθεια του πεπριμένου του.

Αύτό δημιώ δέν σημαίνει δηλ ή ίδιος ή πολητής δονείται τό περιεχόμενο πού τόν

χωρίζει, δχλ ή τόν έαυτό του, άλλη ή ίδια δικούσια μαντεύει πώς είναι ή άναπομενού πραγματικότητα τού το χαράσσει τόν ένω του.

Τό Τράκλ ψάχνοντας νά βρει τήν έαυτό του ιερικές φορές δραπετεύει μπό αύτόν, έτοι και αυτό πυμαθείνει δικετά σπόνια:

Πέρασε κι έψυχε τό χρυσόφιλ τής μέρας τού βραδυνού καφετιά-γαλάζια χρώματα δι βοσκός έθαψε τή γλυκά τής φλογέρας τού βραδυνού καφετιά-γαλάζια χρώματα πέρασε κι έψυχε τό χρυσόφιλ τής μέρας...

Άυτό τό ποιήμα λέγεται "Ροντάλα". Τό Τράκλ κάνοντας μιά φυγή πρός τά έξω δέν μπορεί παρά ν' άναχατισει τήν αύθεντική άλλωστε κίνηση, πού τόν σπρώχνει πρός τήν καταστροφή αύτού τού έγιν του πού δέν είναι παρά τοίχος πυλακής.

"Αν μέσα σ' αύτό τό ποιήμα οι φράσεις έχουν μιά μουσική ίδιότητα δέν χρωστάν τίποτα στήν "κατά συνθήκην" λεκτική μουσική, ούτε βέβαια, στήν συμπάθεια κάν γιά τήν "μουσική" τού κόσμου. Ότι δημιούργησε αύτή τή γλώσσα τό δημιούργησε γιά τήν καταστροφή, δηλ ως τραγουδά τόσο άπελπισμένη μουσική πού χρειάζεται κάτω από τά πράγματα τού κόσμου αύτού, δηλ ως στίχος:

...τό μαύρο σψίζει κάτω από τό πάχ...

"Απ' άκει πηγάζει κι αύτη ή προσωπική του ισημερόπια πού τροτεύει άναμεσα στήν ίπικληση και τήν άνακληση, στήν διφρούρισμενο λυρισμό και τήν άπελπισία τού τοσαγούδιου, μέ μέσα στήν έπικληση ή τήν μεγαλοπρέπεια τής άνεκφραστής άδυναμίας.

Δηλαδή, ή χρήση συνταγών, είτε συμβολικές είναι είτε έπειρεσοντοστικές, φαννομενικά στήν Τράκλ δέν είναι άληθινά λογοτεχνικές ή λειτουργία τους δέν είναι κάν συμβολική άλλα θά μπορούσε νά χαρακτηριστεί : "Πραγματοποιητική". Αν ύπάρχουν συνταγές, στήν ποίησή του, είναι δχλ μόνο γιά λογοτεχνικούς λόγους, άλλα γιά νά ύπάρχει κάτε άλλο - αύτό πού δέν έχει φόρμα.

(Βλέπε τό ποιήμα "ΖΥΓΩΝΕΙ Ο ΒΑΝΑΤΟΣ" μεταφρασμένο από τόν Δημήτρη Ιατρόπουλο)

Τό "ΖΥΓΩΝΕΙ Ο ΒΑΝΑΤΟΣ" είναι στά δρα τού φαίνουμένου τού συμβολισμού-λυρισμού και δημιώς είναι καθαρά Τρακλικό κομιάτι. Είναι ξεκάθα ίδιότυπο, έντελος στό προσωπικό κλίμα τού Τράκλ και χαρακτηρίζει μιά ποίηση που προσπαθεί νά δργανώσει τήν ίδεα που καταλήγει στήν μοναδική έξηγηση τής άναγνωσής τού έαυτού τοι.

"Μέσα σ' αύτό δημιώ τό κλίμα συνέβηκε κάτε πιλ σημαντικό. Μπορεί ή πολητής στήν πάλη του μέ τό άντικατοικό του έγω νά νικήθηκε τελικά - αύτοκτονώντας ή παίρνοντας μιά δύση "λόθης" κοκαίνα. Όμως νίκησε τό χώρο τής άπεναντι μεριάς, τής άνθρωπινης άγωνιας.

Νικησε τό χόρδο...

...καλυτερα μιας ωρας ελευθερης ζωη(γιωργο)
παρα σαραντα χρονια σκλαβια και φυλακη(δαγδα)

εχω πονοκεφαλο δεν μπορω
μου τη δινει
χρονια εχουμε αυτο το βιολι
που θα πασι.

Ο Γιώργος Λάγλας ύπηρε ένας από τους συνεργάτες του περιοδικού 'Ιδεοδρόμιο' από τό 1979 μέχρι και τό 1980, μάλιστα στό τεύχος № 48.- Τότε τακτικός συνεργάτης του πήρε και μιά συνέντευξη-συζήτηση (σελ. 8+9).- Ο ποιητής που μέχοι τότε και τώρα δέν είχε θγάλει ποιητική συλλογή μᾶς είχε άφθησει μιά σειρά ποιήματα, έτον γενικό τίτλο "Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΦΩΤΑΓΩΓΩΝ". Περιπέτειες, συλλήψεις, διώξεις και ξανά διώξεις δέν έπετρεψαν νά δοθεί χρόνος και έπι πλέον χρόνια νά έκδοθεί αύτή ή συλλογή στή σειρά τής Μή "Αιμασης" Επανάστασης. Δημοσιεύουμε τώρα μιά ένστητη ποιημάτων γραμμένα από τόν ίδιο στή γραμμομηχανή και έλπιζουμε πολύ γρήγορα νά γίνει ή έκδοση, που τόσο πολύ καθυστέοησε. Ο άρχικός τίτλος τής συλλογής ήταν "Συνχαρητήρια διά τόν υέν πας Τάκην..". Σήμερα ο Λάγλας που είναι από πεποίθηση άερογος και άνενεργός, είναι 25 χρονών και πηγαίνει κι έρχεται στήν Κεμαλωνιάνω ρεμβάζει στούς δρόμους τής Αθήνας. Η φωτογραφία όπου είκονίζεται είναι τού 1980, το αθηγμένη στό ύπόγειο τής Όμοδοιας, ομώς παρ' όλα τά δυσμιση χρόνια δέν έχει άλλαξει διόλου.

στη Κατερίνα.

Το πρόσωπο σπασμένη.
Στην οδυνή των γαλλών αντεξουσιαστών
στους γυμνιστές τής τεχνοσλαβακίας
στους επι ματσιώ
και στους τεθνεότας -- δεσποινίς,
θ' ανατυναχτώ
πανοι από συνθημάτα και πατέρια
νεκροφύλαος τελος παντων, ολλα
παρνοντας μαζί μου
τους βαθρούς εξορυξης χρυσου
κι' εναν τουλαχιστον πολιτικο μηχανικο.

Ιως ετοι γινουν αυριο οι δρομοι
ενα ερωτικο ποδι.

ΑΛΚΟΩΛ:

Αλλαξε διευθυνση
κι' εκλεισε τα καλνουργια πουκαμισα στη ντουλαπα.

ΑΝΟΙΞΗ:

Σκοτεινιαζει στα δεντρα
και περνανε γρηγορα μηχανακια.
Ειναι η γη.
Εινα φωτορεπορτερ φλυμενοι στα πηγαδια
και τα σαρκοβορα τασακια των αντλιων.
Ειναι πουλια με πατεριτσες
και το θρολομα των νυχτικων.
Ειναι που ξημερωνει
καθως το φιλι και το νερο.
Ειναι ο ηλιος -- ερχεται.
Ησυχαστε.

ΤΟΤΕ.

Οταν βρεχει
οι μημες κριωνουνε, φοβουνται
αναστεναζω οταν βρεχει
παρνω συνεχεια το τρανο
οταν βρεχει
μπαλνω συνεχεια στα ταξι
κλαιω, γενομαι χιλλια κοματια
ειμαι οικος σας
φιλοι μου.

ΠΟΝΟΣ.

Ενοχοποιω τη μοναξια μου
βγαινω με γκομενες.
ΤΗ ΦΥΛΑΚΙΖΟ.

4η ωρα πρωινη
σ' ενα υπογειο της πλατειας Βαθης
ξυπνησα απο εφιαλτη.
Απανωτες εκρηξεις οπως
οι εργατες αναβαν το πρωτο τους ταιγαρα
σωριαζαν στο εδαφος αστυνομικους σταθμους
και γηπεδα και
ταρτες ολων των τραπεζων καλυγανε ομαδικα
μανικα τα τριμενα χαρτονομισματα
και τα πιτσιρικια κυνηγουσαν μ' απειλες και βρεστες
τους γονεις τους.
Στα λερωμενα παραθυρα τους οι πουτανες
κουναγαν το μαντηλακι στη πρωτη αμαξοστοιχια
που φουλαρισμενη απο λεπρους τραβαγε για το μετωπο.
Και τα πραγματα σιγα-- σιγα καθαριζαν:
ο εφιαλτης ξαναρχισε να παρνει το χρωμα του
και να γινεται ενα ζωντανο ονειρο.
Μονο που εγω κι ουτε κανεις αλλος
μπορεσαμε να -ανακοινωθουμε.

Μη γνωριζοντας τη λεπτομερη εξελιξη των γεγονοτων
θα περιοριστω στο θρυματισμα των συνεντευξεων
και την ακριβη επανασυγκοληση των λεω(v)φορειων.
Μιλαουσε προεκλογικως
με ακλουνενο σωβρακο και κιτρινη γραβατα
κι' απο παντου τα κρεατα του χυνονταν
οπλισμενα με κατασβιδια και ενεσεις
ν' ανοιξουν τα δικαστηρια
και να κερδισουν.
Το βραδυ θα κυβερνησει τη γυναλκα του
οι τοιχοι θαναι τεσσεροι
και το σκυλι θα ουρλιαζει.

Νυν φευγεις μακρια
χωρις να κοιταζεις δεξια κι' αριστερα
οπου ολα ειναι ραδιενεργα.
Το παιδι ακολουθησε.
Αυτος ο μπαμπας και ο "ελευθερος" μαστος
κυλουσε απη ροη του υπογειου βοθρου
πλαι στους ποντικους
κρατωντας μια γλαστρα στο χερι.

ΙΩΕΩΔΡΟΜΙΟ ΠΟΙΗΣΗ

Περασα κι' απ' τα ισαλα
της γενικες
την ξυλεια των σιλο. Με βημα αργο
περασα απ' της πολυχρωμες κοπελλες
της οδου Φαρλασιων.
Μ' αρβιλες κι' αρχαικες πιτζαμες
τη γειτονια με τους ανθρωπους που βοσκαν ηδονικα
τη υποχα του κοσμου
περασα. Και τη νυχτα
σε λυπημενη παρεα μαραγκων
με πορτοκαλια κι' ωρατα τραγουδια
αποκοινηθηκα. Χωνοντας στη μπασκετα τα ονειρανμου
υπο ηχους Βαριας και μπανας
την εχτη πρωινη ωρα.
Και στις εφτα φευγαμε για τη Λατακεια.

Οι μερες χαρακωνουν τη θλιψη μου
κεραυνικα
στις τομογραφιες της καρδιας μου.
Χωρις ταυτοτητα στα παρκα
καπνιζοντας μαριχουανα
ξαπλωνω και κυταζω ψηλα.
Η μητερα απ' την ακρογιαλια
με καλει.
Την ακουω και αφυριζω
την θλεψη στο βιθο
μαγιτσαρι του ονειρου
με τα φουστανια μπλεγμενα στα βραχια.
αρχιω ν-α σκαβω.
Ξεχωνοντας συνεχεια
το οιδιποδειο το συμπλεγμα μου.
Η μητερα γυρναει σπιτι μ' αλλα παθη.
Στις αναθυμιασεις του πυρπολημενου μου μυαλου
και τα προβληματα
ολα ειναι αδιαβατα.
Συνεχιζω.

Εγω οταν
εποστρεψω
ειμασ
τηποτα.

Έλχε μια μοναξια,
·κι' αυτο το ποιδι".
·ηγ πουν.
(πλετευοντας, πως ετσι καθαρισανε....).

Οι φιλοι μας στριμωχητηκαν σε
μελαγχολικα καφενεια και ιδεολογιες
(δικαιολογιες φτηνων νταβαδων)
και λαμε γιλεκα με φλογκο στη πλατη.
Ξημερωθηκαν σκυλια σε
μονοτονους ερωτες και βιτρινες που δεν ειπαν να
κι' αρχισαν τα κλαμματα
σπασουν
σα παιδια που τα γυρισαν σπιτι.
Δειραν τ' αφεντικα στην αγορα του Ρεντη
και τους τσουβαλιασαν στο τρίτο υπουργειο
και τωρα κοιμουνται μ' ανοιχτα ολα τα φωτα
και βριζουν οποιο δουνε μπροστα τους.
Πεταξαν απ' το παραθυρο
τα γυντικα και της καρδετες, τα περισσικα
τα μπουκαλια με τ' αλκοολ, της αφισσες,
τα ρουχα τους, τα ακουπιδια,
της γκομενες που στα ορθια τους πηραν
πιστη απο τοιχους με φεμινινστικα συνθηματα
και μελνανε γυμνοι με μια λαμα απεναντι τους
να καθαρισουνε με τη ζωη και το θανατο.
Βριαδιαζοντας γατζωνοντας σε
ξεκοιλιασμενα μονακα οργανα
κι' οπως μετα τους λυπημενους πατσαδες
της οδου Αθηνας
ξαπλωνουν στο ρημαδι τους να παρουν μια ανασα,
αναβοντας ενα τατγαρακι,
κυταζουν συνεχεια το κλεμμενο τους διαδατηριο
και φευγουν...
Βλεποντας στα συνεφα ν' απλωνονται...
οι πρωτες τους αγαπεις, οι απεργιες,
τα ονειρα στο γυμνασιο, τα μπουζουκια,
τα ζενυχτια που αλλαζειν μεσα τους τον κοσμο
· ζυλο και τα φιλια που μαζεψαν προσεχτικα
τοσα χρονια. Πεταγονται απ' κρεβατι,
αρπαζουν ενα φαλιδι και βγαλνουν στο δραμα,
αγκαλιαζουν οποιον βρουν μπροστα τους
και σκορπιζουν παντοι τα δισπιλοτευτηρια τους.
Κοκκινα, κοκκινα και ζεστα.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΣ.

Εκεινο το βραδυ
ηθελε να μεινει με την Άννα.

Μ' ενα φλυτζανοκι του καφε
μετα σειρον
εις δωμα του τριτου οροφου
η Κασσανδρα ωσαν νευρωτικη πεταλουδιτσα
(παρεξ μονη)
μπανει και βγαλνει.
(εικονα μετα απο μονταζ.)
·ο Αθανασιος αγιος και ενδυματολογος
αναλυει σε ακοπια της πλατειας
εθνικης αντιστασεως τα κατακαθια
και κραυγαζει:
Γιγαντα Κληκ-- Κογκ
διλακορευσε τη μονακριβη παρθενα μας
Μαρθα Βουρτση
να πλημμυρισει Σανα ο Ιλλιασ
και να χιθουν αγορεμενα ακυλια οι νοτες
να πνιξουν καθε ποντο αναστολης
κι' υστερα ας χιθουν στα βρωμικα σοκακια του Κολωνου
ΜΠΑΙΝΕΙ Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ.
Ο στρατος φευγει.
Οι κανουργιες μπορει θανατ σιγουρα πιο τριφερες
και καθως λενε και κανουν
σταση πρεμιας θανατ.
ΠΛΕΝΟΥΝ ΤΟ ΦΛΥΤΖΑΝΑΚΙ.

Ειμασ π τεραστια κολλα
που θα σπασει
κατου απ' τ' οργισμενο δορυ
των
σκορπιζοντας παντου μωρα
της λεηλασιας και του θανατου.
Ειμασ ο προσφυγας κι' η κρεμασμενη ανασα
στο καλνουρυο κοστουμι του λιτρεαμον.
Ειμασ π νυχτα κι' οι δολοφονημενες σκλες εξω
απ' τα καφενεια.
Ειμασ το περφρανο - 1
στη διασταυρωση του κενου
και το στηθος της Σοφιας λορεν
στο τσακι του θεου.
Ειμασ το ναρκωτικο και π γυρω φωτια που
διωχνω τα τσακαλια. Ει
μασ η εξοδος
κι' εγω.

Η αμεσοτητα του κενοταφιου
ακληρη γης που
χωρισ την ευτυχια
Ειναι π μεγαλη καλλιτεχνης Σαρα Μπερναρ
ανοιγοντας το κρανιο μου στην αντιστροφο
π' αρχιεστ.
Ειναι ολη η ακπνη:
κερι που τελειωνει
πλαι στην κεφαλη του Ερμου
ψυθιριζοντας:
μη μοναν οφιν νιψον ανομηματα....

Η ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΦΩΤΑΓΟΓΩΝ ΠΟΥ Θ' ΑΡΗΘΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΓΗΣΗ
ΘΑ ΣΠΑΣΟΥΝ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΤΡΕΧΟΥΝ
ΣΤΟΝ ΟΡΓΑΣΜΟ ΠΟΥ Η ΦΡΙΚΗ ΔΥΟΝΕΙ ΤΑ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ
ΚΙ' Η ΩΜΟΡΦΙΑ ΣΤΡΙΜΩΧΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΟΥΡΕΣ ΤΩΝ
ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ
ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΕΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΞΟΔΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΦΩΤΙΑ
ΚΑΙ ΡΟΥΧΑ ΕΡΩΤΑ
ΛΕΩ ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ
Η ΜΕΡΑ ΠΩΣ ΗΡΩΕ
ΠΩΣ ΘΑ ΚΟΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ
ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΤΑΧΤΕΙ ΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΟ ΠΑΝ.
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΛΕΩ
ΜΗ ΜΑΣ ΒΡΕΙ ΞΕΜΕΟΥΣΤΟΥΣ ΚΙ' ΑΟΠΛΟΥΣ
ΜΗ ΜΑΣ ΒΡΕΙ ΛΟΓΙΚΟΥΣ.

Γιωργος Δαυλας
Πλατρειθια
ΙΩΑΚΗ.....

το ΑΥΚΟΦΩΣ

ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Άρχικά είναι προγραμματίσει μιά διεύλιση για την Κυνέζικη Ιατρική τη παλιά και τη νέα- για τον τελετουργικό χαρακτήρα δύο περιοχών Ιατρικών πρακτικών και την ιατρικοποίηση μερικών τελετουργιών, Σ.χ. της περιτομής. Ειερωτήθηκα σώμας, αν αύτά τα ποσθλήματα είναι πουνυπτικά σπουδιά στόν κόσμο πού ζοῦμε, και έπιχεσα τό χειρόγνωσσο.

Όλοι γνωρίζετε τό λεγόμενο σύνδρομο ΧΧΥ: Κατά διαστήματα γεννιέται ένα δραστικό παιδί μένα σπίτια χριστιανισματικής πατέρων, διατηρείται στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ ένα σχέδιο έρευνας. Προσλήθηκε νά αναλογούνται τα χριστιανισματικά σώματα στόν πατέρων πού γεννιούνται στή Γουαλεξανδρινή Κλινική της Βοστώνης, και νά διατηρούνται οι φορείς του έπι πλέον Υ. Οι γονείς των τελευταίων θάπησε πά παστηρούν προσεκτικά τό πατέρων γιά ένα μεγάλο διάστημα, γιά νά έγειρε, αν και πότε διατηρείται ιατροποαγία.

Τό σχέδιο καταπολεμήθηκε διά μιά δύση γιατρών πού διατύπωσε ένδυσισμούς γιά δονητική έπι πλέον πάνω στή ζωή των πατέρων και τη σχέση πατέρων γονείς. Η διαμάχη διευρύνθηκε, διατηρείται οι έπιστολές άναγνωστών του έπιστημονικού περιοδικού "ΕΠΙΣΤΗΜΗ". Στό έδιο περιοδικό δημοσιεύθηκε έπιστολή υπαλλήλου του Έθνικού Όργανου Υγείας, διατηρείται ή γνάμη, διατηρείται ή διάρροια έπι πλέον Υ. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα του τρόπου έργασσας της ιατρικής έρευνας: πλάνουν ένα πολύ πράγμα, είδικό και περιορούμενο ένδιαφέροντος ποδόλημα, μένειται πραγματικά έρωτημα, δηλ. πρός το πάνδρομο ΥΥ, -ηρά διάλογα τή φύση των άνθρων- άπό το όπερο πάντες ή μισή άνθρωποτητα, και δημιουργούνται άρκετές άποδείξεις γιά μιά στενή σχέση μεταξύ άνδρων και πολέμου ή άλλων μορίων ζωτιοπρανίας.

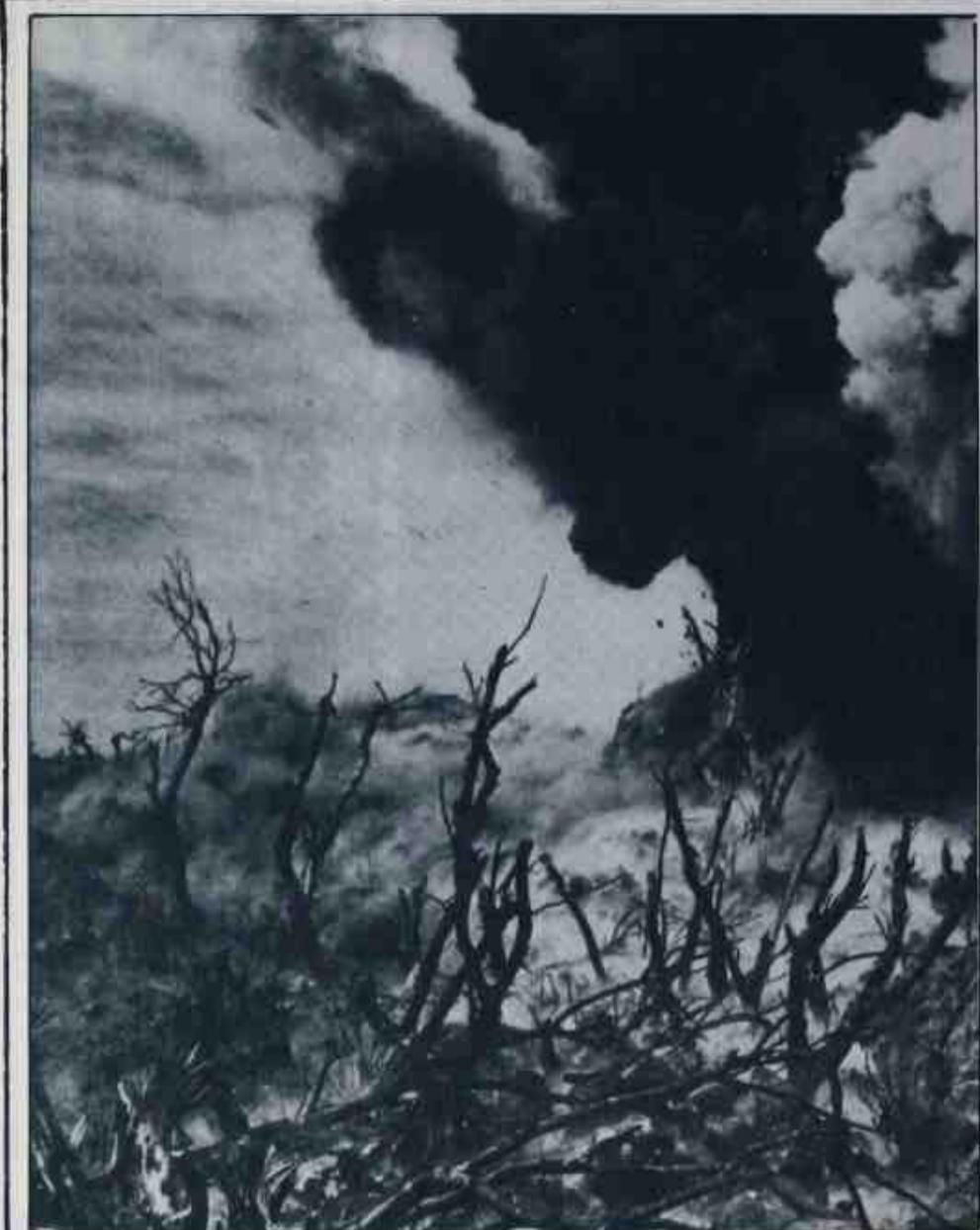
Στό συνέδριο αύτό μένειται ένα περίεργο συναίσθημα, καθώς άκουγα τίς άντλιες μένειται η θέμα "ΤΑ ΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ", στίς οποίες δέν έκφραστηκε, μού φαίνεται, τό πιο μαντικότερο ποδόλημα μας: "Ιλαΐστη με γιά τά δρια της ιατρικής σ'ένα κόσμο, πού απειλείται άπό το θάνατο και μάλιστα ίντομα. Γιατί λέω "απειλείται άπό το θάνατο?" Γιατί καμιά κοινωνία στήν ιστορία του άνθρωπου δέν καλλιέργησε τόσο προχωρημένα τήν τεχνολογία του... Φαντάνειν και... καταπρέψειν δισ ή λιτική κοινωνία κάτω άπ' τίς εύλογίες του Χαϊσταντινού. Γιατί σοκαρίστηκε ή λιτική κοινωνία τόσο, διατηρείται τήν διατηρητική θύμα, μένειται αικρή διατηρητική θύμα: Τό πάντα δέν προκλήθηκε άπό τό γενονός της θύμας, -έμεις έχουμε τόπες και πολύ μεγαλύτερες- διάλλα γιατί κατατευχήτηκε σέ έπιφαλμένο τόπο σόπο, σέ "έπιφαλμένο" τύπο χώρας: μένειται χώρα του Τρίτου Κόσμου δέν είναι έπιφαλμητή στόν κύκλο των ίδιοκτητών διατηρητικής θύμας.

Σήμερα είναι στό χέρι μας νά σιγουρούμε άλλοκληρη τήν άνθρωποτητα και σχεδόν τή συνολική ζωή στόν κόσμο -τά άποθηκευμένα πυρονικά διόπλα των Η.Π.Α., και τής Σοβιετικής Ένωσης έπιθαπαν πάρ πολλού τήν έκρηκτική δύναμη δέκα μένειται άποθηκευμένες τόννων TNT (τρινιτροτολοιδίτη), γιά κάθε δύναμη. Κάθε γυναικα, και κάθε παιδί αυτοῦ του πλανήτη. Άρα νόμιζε κανείς, διτε "θάνατε πιά"- οι δυό χώρες δημιουργούνται σέ μένειται περάστια κλιμάκωση. Οι Η.Π.Α.-ή χώρα μου- παράγουν τοία άνθρωπονικά έκρηκτικά σώματα τή μέρα... πρέπει νά θέπουμε τά δρα και τόν έξανθρωπισμό της ιατρικής μένειται θύμο τές τρεις άνθρωπονικά θύματα τή μέρα.

"Η πυρηνική δύναμη -αύτό τό σύμφωνο παχνιδάκι- μάς έγινε μένειται πορή και θανάτωμη απειλή. Ο μικρότερος κένδυνος είναι ή δυνατότητα ένος μεγάλου άτυχηματος πτών άντιδραστηρα, πού προσβαλεί πολλούς άνθρωπους. "Ένας άκομα μεγαλύτερος κένδυνος είναι, διτε κάθε άντιδραστηρας παράγει σάνη άπόρριμα πλοιτάνιο 239, ή δηλητηριωδέποτε στή ζωής ούσια πού γνωρίσαμε ποτέ. "Ένα χιλιοστόγραμμο στήν είσπονο προκαλεί τό θάνατο σέ λίγες ώρες. Και αύτή ή ούπια τυχαίνει νά είναι τό καταλληλότερο ύλικο γιά τήν παρασκευή πυρηνικών θυμάτων. Δυό κιλά πλοιτάνιο 239 φτάνουν νά σκαρώπεις μένειται θύμα, ποσότητα δηλαδή, πού μπορεί νά μεταφερθεί σέ πλαστική σακκούλα άπό τό έργαστηρο στό πέτι, οι τά ψώνια άπ' τό μανάθη. Μένειται θύμα πάντα έκείνη πού ίσοπέδωσε τή Χιροσίμα και θανάτωσε 100.000 άνθρωπους χρειάστηκε 6-7 κιλά, ποσότητα πού έπιστης χωράει σέ μένειται πάντα γιά ψώνια. Κάθε χρόνο παράγουμε έρκετό ύλικο γιά τουλάχιστο 20 θύματα πάντα έκείνη τής Χιροσίμα, και δι τη καθένας τού κλάδου έρει, διτε τά μέτρα διαφαλείας είναι άνεπαρκή και διτε συνυπολογίζουν πάντα μένειται πάντα ήλικού, πού θ' άρκούσε χωρίς άλλο γιά τήν κατασκευή θυμάτων.

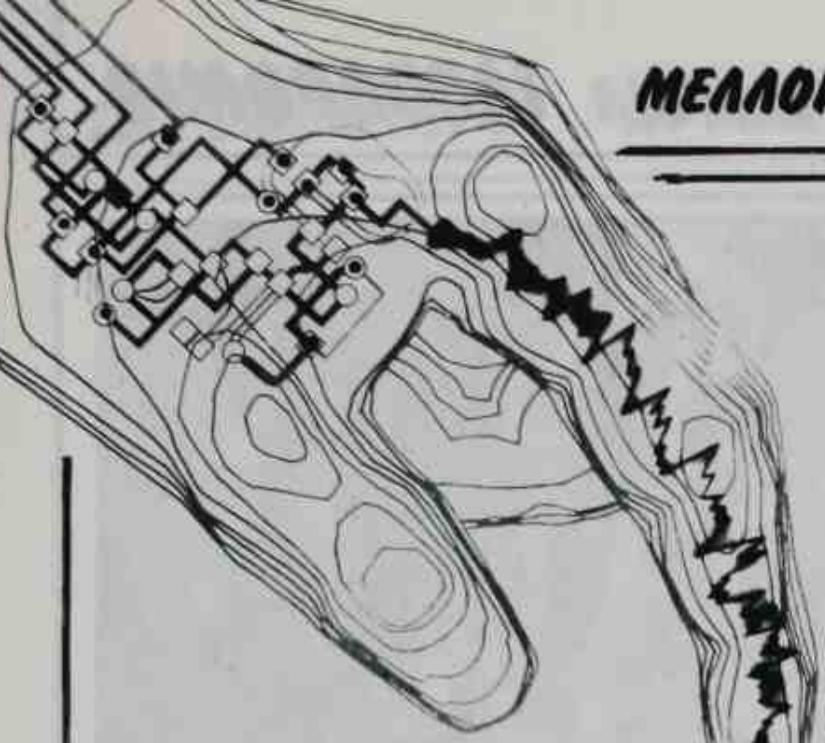
Μένειται πολλές περιπτώσεις ένα τόπο, πού αύτό τό ύλικο μπορεί μένειται περιθωρίου νά είναι άποφαλιτηρένο γιά 20,50 ή 100.000 χρόνια. Τόσο μεγάλα είναι τά προβλήματα.

"Υπάρχουν κλιάλλες μορίες ζιούμηχανικής θυμοράς του περιθώλων. Η μόνη δυνατότητα παραγωγής του άνθυγόνου του άρετα μας είναι ή φυτοτούνθεση των φυτών. Η μεγάλη έκπληξη είναι, διτε 80 έτη, πάντα

αύτής τής ψυτικής φυτοσυνθεσης δέν λαμβάνει χώρα στή στεριά παρά στό ψηλότερο στρώμα τής θάλασσας. Εύδηλοι διαπίπτουν διη πρό τοπέτας, διτε ή σύπανη πετρελαιοειδών στά ψηλότερα στρώματα τών άκεανών ξεπερνούν σέ δύκο τους φυτοσυνθετικούς θρυντισμούς. κανείς άνθρωπος δέ μπορεί νά πεξε, πως θά έξελιχτει αύτή ή κατάπιση. Δέν έγινε λόγος στό Συνέδριο αύτό γιά ένα άλλο δυσάρεστο πρόβλημα, τά έργατικά άτυχηματα. Ήνομάζουμε τή αύτοκινητο "μεγάλο ποντίδι" Ο τόπος ένορσιας στίς Η.Π.Α. είναι τουλάχιστον έξ ίσου έπικινδυνος. Σημειώνουμε κάθε χρόνο 20.000 νεκρούς και 2,2 έκατομμύρια άναπτρους λόγω ζιούμηχανικών άτυχημάτων. Πί πατιστικές παραπλοπούν διμως τόν άργο θάνατο, τούς μαύρους πνεύμονες, τούς παιδιά πνεύμονες, λόγω είσπνοης βαμβακιού, καννάβεως κ.λ.π. τόν καρκίνο ούρανοις και άλλες ασθένειες, πού έπισης δέν παπιέρονται στίς έπισημες στατιστικές γιατί οι ζιούμηχανοι δέν έπιτρέπουν. Ο λόγος είναι άπλος: Κάθε προσπάθεια διασφάλισης τής ψυγέας τών ένορσιμων μεγαλύνει τά έξοδα παραγωγής. Στίς Η.Π.Α. διχολούνται μέ τέτοια προβλήματα μόνο γιατροί -άπαλληλοι τών ζιούμηχανων. Όλοκληρο ή άνθρωποτητα πάσχει άπό μένειται σεκάτων άπειλητικών φαινούμενων, πού δημοργούνται περίπου συγχρόνως στήν κορύφωσή τους. Ανήκω στούς έπιστημονες πού άμφιβάλλουν δι τό άνθυπονο γένος ξεπεράσσει πολλή τό έτος 2.000. Δέν μένειται λοιπόν πολλούς καιρός. Μένειται άλλη συμπορή προελαύνει. Η ζωή στήν έπιφανεια τής ψυγής είναι δυνατή χάρις σ'ένα λεπτό στρώμα δίζοντος στήν άπιμποια, πού ζισκεται πάνω άπ' τό άνγυδον. Αύτό και μόνο μάς χωρίζει άπό τή θανάτωμην άκτινονοίοις τού διασπάλισης, μένειται θάτινοι οιλία ζραχέων κυμάτων, πού δηλι μόνο τήν άστρη ζωή μας έπισπανίζει, άλλα και τή ζωή τών πρωτεύων και γενεκά τήν διμερή στοιχείων τής ζωής. Σήμερα έρομους διτε τά άέρια τών Σπρέου, φθάνουν στήν άτμοσφαιρα και μέ μένειται άλιστινη άντιδραση καταπρέποντος τό δίζον. Αν σταματήσουμε τώρα τή χρησιμοποίηση Σπρέου, θάχουμε καταστρέψει πιθανώς τό 10% τού στρώματος δίζοντος. Αν συνεχίσουμε τή χρησιμοποίηση τους, θά τό καταστρέψουμε έντελως. Τό ένδιαφέρον έδην είναι τό έξης: Οι είσπρέεις τών έπιχειομητών άπό τήν κατανάλωση τών Σπρέου κινούνται στά τρία διπεκτομμύρια τό όλα ή ζωή μας. Από τή μένειται 3 δις τών έπιχειομητών, άπό τήν άλλη ή ζωή μας. Ποιό χαρτί παίζεται: Ποιός θά κερδίσει:

"Ένα άλλο ποδόλημα: Ο "Υπεροπληθυσμός. "Ένα πτίς ζιούμηχανικές κοινωνίες έπιτραπέλλονται δι τό έτος 2000 ή τάκτική δι παιδιών διά ζευνάρι, και στίς ψηλόπιταχτες κοινωνίες τό έδιο, δι τό έτος 2050, τότε ή παγκόσμιος πληθυσμός θάθωνε, 70 χρόνια άνγυδεση, δηλαδή τό 2120, τό 13 διπεκτομμύρια. Η τάκτική τών διύ παιδιών, δύσκολο νά έπιτευχθεί, θά μάς διντάμοιρε μέ 13 διπεκτομμύρια. Η αύτό τό σημείο άπαλτονται διδού λόγια πάνω στό πρόβλημα τής πείνας. Κάθε δηπό διαβάζουμε, πόσο έσφαλεις ο φουκαράς Μάλθους και τί άφελεια είναι νά πιστεύουμε μαζί του, διτε ή γη δέν θά μπορέσει νά θρέψει τόν παγκόσμιο πληθυσμό. Τελευταία άκούστηκε αύτό σέ σχέση μέ τήν περιβότη Πράσινη Έπανάσταση. Ξεχάστηκε διτε ή Πράσινη Έπανάσταση ένεξεις έπικινδυνες άντιμπάτεις. Τό τρελλότερο άπ' όλα τά τρελλά στοιχεία, πού συνιστούμε τήν "Έπανάσταση" αύτή, είναι πώς χρησιμοποιούμε

καύσιμες υλες παλαιοτέρων εποχών πωτοσύνθεσης. Ήταν νά πρωθήπουμε τή φωτοσύνθεση τού παρόντος. Μ' ἀλλα λόγια ή σάλιη "Επανάσταση ζαΐζεται σε τεράστιες ποσότητες τεχνητών λιμάνιων, πυνθετικών λοιμοκτόνων και ἄλλων προϊόντων παλαιοτέρων πετρελαιού και κάρβουνου. Λειτουργούσε σημείο τό πετρέλαιο και τό κάρβουνο ήσαν φθηνά. Σήμερα αὐτά είναι πιο ἀκριβά και ή Πράσινη Επανάσταση κήρυξε στέχευση".

Οι λιτικοί πιστεύουν, δτε για τήν πείνα και πή λιμοκτονία πταινειν οι κάτοικοι τών πτωχών χωρών. Κατηγορούν λοιπόν τά θύματα. "Ημως ή γέννηση πολλών παιδιών είναι για αὐτούς μιά στρατηγική κατά τής στώχειας. Χρειάζονται ίσως 10 παιδιά, γιατί νά έπιζηπουν ξνα-δύο, πού θά θρέψουν τούς γονεῖς στά γηρατεία τους και θά τούς κηδέψουν σταν έκεινοι πεθάνουν. Υπάρχει μόνο μιά διέξοδος: νά τούς δοθεῖ μιά σινουαριά, δτε θά έπιζηπουν δλα τά παιδιά τους κι έκεινοι σίγουρα και πρόθυμα θά πειοριστούν σέ λίγα παιδιά".

"Ημως δέν είναι δέ ύπερπληθυσμός τού τρίτου κόπου ή υδνη αίτιο επιδείνωσης τού προβλήματος τής πείνας. Τά τελευταία 10 χρόνια προπτέθηκε ένα νέο πτοιχείο, ή αύξηση τής ζήτησης τού κρέατος. Σέ μικρό διάστημα διπλασιάστηκε και τριπλασιάστηκε η ζήτηση κρέατος στίς λεγόμενες άνεπτημένες χώρες. Γιά τήν πασηγωνή ένδος κιλοῦ κρέατος χρειάζονται περίπου 8 κιλά δημητριακών: τά γονιούντα και μοσχάρια καταθοοχθίζουν τεράστιες ποσότητες δημητριακών, μέ τά οποία θά μπορούν νά τραφούν έκαποντάδες χιλιάδες πειναλέοι γεωργίας κ.λ.π. Η ἀλλαγή μορφής δέν αύξανε τήν ποιότητα, ἀλλά τό κόπτος.

Συμβαίνει κάτι άκδια. Είναι γνωκό δτε η ήνθρωπινη μαϊκή δύναμη-άντικαθίσταται δλοένα και περισσότερο όπο τίς υπχανέρ. Ήλενον σικ νότερα χρησιμοποιούνται υπχανές και πή γεωργία, ή όποια ήτελισται σέ γεωργολογικήν. Στίς Η.Π.Α. παράγονται 51% τήν λαχανικήν, 85% τών έσπεριδοειδών, 97% τών πουλερικήν και 100% ζάχαρη ἀπό τίς ίδιες τίς φύρμες πού κατασκευάζουν τά δεροπλάνα μας, έλεγχουν τό πετρέλαιο και ἄλλα καύσιμα, έχουν στά χέρια τους τίς μεταπολές... Αύτό λέγεται διαφροποίηση. Αύτή η γεωργολογικήν παίρνει παντού στόν κόσμο σιγά-σιγά τή 9έση τής παραδοσιακής γεωργίας. Είναι μιά ἀλλή αποψή τής ποάσινης "Επανάστασης". Ή ήνθρωποι διέχνονται δπό τά χωράφια τους, γιά νά γίνουν θηθοί εργάτες ή ένεογοι. Η άνεγνια αύξανεται στόν κόσμο. Επικίνδυνη είναι η άντιληπτή η δριτημένης κύκλους, πώς ύπάρχουν πάντα "παραπανίστοι". Αύτοι δέν είναι πιο παραδοσιακά περιττοί τό σύστημα τής λενόμενης έλευθερος άγοοδος δέν τούς χρειάζεται. Θά προτεμούσε τήν δημοσια τους. Η Ρόμπερ ΜακΝαμάρα, πρώπων διευθυντής τής Θόρντ, πρώπων ύπουργός Στρατιωτικών, ίσπου δι Τζόνσον, τότε, τών προβλήσεων σέ Πρόεδρο τής Διεθνούς Τοπεζας, δινόμασε τό 1975, τούς ήνθρωπους αύτούς, στήν επίσημη έκθεση πρός τή Διεθνή Τράπεζα, "Μάρτζιναλ μάν", δινόμασε στό περιθώριο τής κοινωνίας και τούς ύπολογησε τότε, τό 1970, σέ πεντακόσια έκαπο μύρια, τό διπλό πληθυσμό δηλαδή τών Η.Π.Α. και ύπολογηπε άκδια δτε τό 1980 ή δινέλθουν ο-ένα διπεκτομύριο, τό 1990 πέ δύο διπεκτομύρια, δσο διαδικτυούς σήμερα. Τί πρέπει νά κάνουμε; Ανθρώποι σάν και σάς πού μέ διαβάζετε και μέ άκούτε ήα πείτε: Χρειάζεται περισσότερη έρευνα και μελέτη...".

Οι ήνθρωποι πεινούν, λοιπόν ένα μεγάλο σχέδιο έρευνας πάνω στό ποδόβλημα τής πείνας. Ο κόσμος, τό περιβάλλον, ή ζώη στόν πλανήτη καταστρέφονται: λοιπόν ένα ίνστιτούτο κοσμοχαλαστάς: Κι αύτό είναι ένας τρόπος ζωής, σέ βάρος ἄλλων. Είμαι κι έγύ έρευνητής κι έχω νά λέω. Η έρευνα είναι καλή δουλειά. Η έρευνα είναι άναγκασα. Καί ή γνώση είναι άναγκασα, κάθε γνώση. Αποτελούν πρόσδο και άνηκουν στίς εύγενέστερες έπιδιώσεις. Άλλα: ή έρευνα δέν έπιτρέπεται νά γίνει παγίδα και δικαιολογία γιά άναθολή πράξεων. Αύτό άκριδης συμβαίνει σήμερα π.χ. μέ τά Σπρέου. Η στάση αύτή παραπρέπεται σ' δλους τούς τομείς: Μᾶς λένε: μᾶς λείπουν άκδια μεικτά στοιχεία. Πόσο μιωπικό. Ποτέ δέν έχουμε δλω τά στοιχεία, οι καταστάσεις άλλαζουν. Ξέρουμε άρκετά, ώστε νά καταπιστούμε μέ τά κεντρικά ποδόβληματα, πού άπειλούν τήν δινόμαση πότητη. Ξέρουμε άρκετά ώστε έπιτέλους νά δράσουμε. Λέν ζούμε σέ κρίση πληροφοριών, παρά σέ πολιτική κρίση. Τό έχενούμε εικόνα αύτο και ζούμε μέρα τή μέρα μέ τό μῆθο, πώς δέν έχει κανείς τίς αιστές πληροφορίες, γιά νά δράση άποτελεσματικά. Σήμερα δέν ισχύει αύτό. Τά ποδόβληματα, πού άνεφερα, και ἄλλα, πού δέν άνεφερα, λίγονται μέ τίς δεδομένες πληροφορίες. Γιά κάνειν δμως όπο τό δέν ίπάρχει λύση, δσο έπιζει τό σύστημα τής μεγιστοποίησης τού κέρδους πού τά άναπαράγει. Μιά κοινωνία πού δνομάζεται κοινωνία έλευθερης άγορας, πού θέτει πάν-ἀπ' ὅλα τό κέρδος και τήν δινόστητα -κανένα μέλλον για αύτούς.

"Αν θά ύπάρχουν μετά όπο 10, 15, 20 ή και 25 χρόνια, είναι πολύ δυμπούλο. Θάθελα νά τούς τό διασπολίω, δμως δέ μπορώ. Μέ τέτοιες σκέψεις δέ μπορεί νά ζει κανείς κάθε μέρα, τίς άπωθει και προσπαθεί νά ζει χωρίς νά ύπηρχαν τό δεδομένα. Στό πόντο δμως κυριαρχεί συνέχεια αύτή ή πλήρης άναστασης γιά τό μέλλον τής ζωής στή γή.. Τατική Βοήθεια δέν άρκει γιά νά γιατρέψει αύτόν τών πόθο. Είμαι πεπειπούν δτο χρειαζόμαστε μιά άναδιοργάνωση τής κοινωνίας.. Μιά ζαθειά άναδιοργάνωση, μιά μεταυτοδοσή. Αύτά σημαίνουν έπανάσταση. Θά σκεφθείτε άμεσως τή Ζία.

"Ηλπίζα μέχρι τελευταία, χάνω δμως τώρα τήν έλπιδα, δτε μιά δημοκρατική χώρα, δπως δήθεν οι Η.Π.Α., θά έκανε ψηφομοσία νιά τήν επαναστατική άναδιοργάνωση. Ωμως δέν θά γίνει.

Γιά τήν άναδιοργάνωση τής κοινωνίας μας, δπως τήν φαντάζομα, δέν είναι άναγκη νά πηγαίνουμε στό φεγγάρι. Αρκεί ένα ταξίδι στήν Κίνα. Στήν Κίνα θέλει κανείς ποάγματα πού γιά έναν μεσοσαστό πού άνατράφηκε στίς κοινωνίες μας, είναι άρκετά έκπληκτικά. Κάθες είπε ένας καθηγητής, σ' αύτό τό συνέδαιο, πώς τό πρόβλημα είναι τό ύπερ-βολικό νέγεθος τών έθνων.

"Η Κίνα είναι μιά χώρα 800 έκαπομμυρίων κατοίκων και πού όπο χόδυ σέ χρόνο αύξανεται και κανένας κινέζος δέν πεινάει. Ήτη ή πληροφορία δέν προέρχεται δπ' τούς Κινέζους ή όπο μένα, ἀλλά όπο μιά έπιτροπή 20 άμερικάνων έμπειρογνομών γεωργίας πού έπισκεπτοκαν τήν Κίνα πρίν όπο μερικούς μήνες. Διηνήθηκαν, δτε ή Κίνα είναι καλό έφοδιασμένη μέ τρόφιμα, και στό τέλος είπαν και κάτι ποδαμοτικά ωραίο: Οι κινέζοι... παράγουν άρκετά τρόφιμα, ἀλλά δέν διαθέτουν έμπειρογνομώνες έπι τής γεωργίας. Αν δέν άσχισουν νά έκπαιδεύουν τέτοιους, δέν θά πάνε καλά...

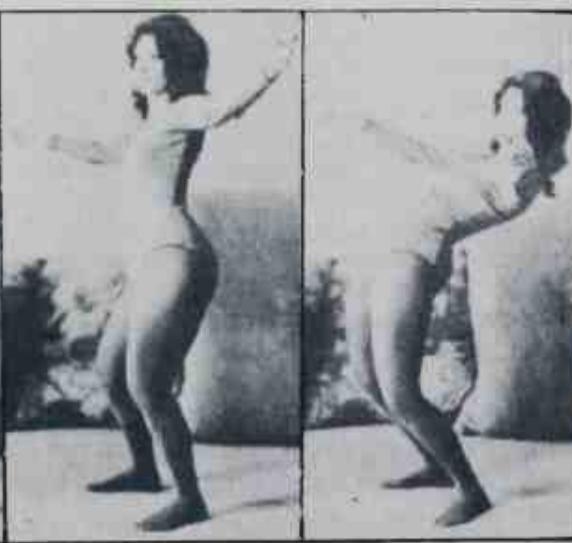
"Ακόμα κάτι και γιά ύπηρεια "Υγείας στήν Κίνα. Υπάρχει μενάλη έλλειψη γιατρών λιτικού τύπου, δμως είναι πάντα κάποιος δηλιθέπιμος πού θά περιθάλψει έναν δθενη. Πόστα ή λεγόμενος "Ξυπόλυτος γιατρός" πού έχει σήμερα γιά σύμβολο του ένα χονδρό Βερλίο. Μέτεκπαλδείται κατά διαστήματα κι είναι περιφρανος γιά τό οδό του. Ή δθενης ιεταθιβάζεται, κατά περίπτωση, στόν άντιστοχο είδικο. Ήπιας είπα, ύπάρχει πάντα κάποιος στή δηλιθεση στού δθενηούς, ποόθυμος και ποδησαρας. Ο λόγος: Η ιατρική στήν Κίνα είναι δημόσια. Λειτουργεί χωρίς κρήμα, δπ' τόν "Ξυπόλυτο" γιατρό. μέχρι τόν σιστό είδικο.

Είμαι πεπειπούν δτε ή σωστή λύση τού προβλήματος σχετικά μέ τή ούτα τής ιατρικής, δπως τήν περιέγραψε δι ΙΩάννη Ιλίτς, ζητητας στό πολιτικό πεδίο. Μόνο τότε θά ιπάρξει λύση, δτον τά κοινά ποχίσουν νά άντιμετωπίζονται δπ' άλλοις τούς άνθρωπους, πού θά θεληπούν νά ξαντάρουν στά χέρια τους τή ζωή. Αύτό πού μέ καμαρι λενε "έλευθερο κόσμο" -και κυρίως τό καυμάτι του πού λέγεται Τρίτος Κόσμος- κυβεοντέται στή πλειοφύσια του όπο στρατιωτικές δικτατορίες. Ή άπαχθλησε ή έκπραση" Έλευθερος Κόσμος", δημου σάν Αμερικάνος Ροήκα τή σημασία του: ή έλευθερος κόσμος άποτελείται δπό κείνα τά έθνη, πού παίρνουν τά δπλα τους έλευθερα δπό τήν Αμερική...

Δέν ξέρω πώς τό αισθάνεσθε έπεις στήν ΕΛΒΕΤΙΑ, πάντως στήν Αμερική είναι ή κυβεονηση ακλάδος ἄλλων κυρίων. Φοβάμαι, πώς ή έλευθερος κόσμος μας δέν κυβεοντέται δπό αύτούς πού θέπουμε, ἀλλά δπό πράχτορες γιά λογαριασμό τών: "Τζένεραλ Μότορς", "Εξον", "Τσαίζ Μανχάτταν", "ITT", Ντάτες, Σέλλ....

Αύτή τή στιγμή δέν έχουμε στήν Αμερική πολιτική στραμμένη στήν κατεύθυνση, πού θά ήταν άναγκασα γιά τό τούς άνθρωπους. Αύτό δέν είναι ούπτωση. Αγοράζουμε και πουλούμε τόν ύποψηφίους γιά τά πολιτικό δξιώματα άκριδης δπώς τήν δόντηπόστα και τό σπασμέ -οι ίδιοι δηνθρωποι πληρώνουν. Μπορεί νάναι διασκεδαστικό γιά σάς, δτε ή ψηλότερη προσφορά γιά προεκλογικό άγώνα τό 1972 προπλήθε δπό τήν άμερικη ιατρική Εταιρία. Η ίδια έταιροι έδειψε τό 1972, 750.000 δολλάρια - δχι Βέβαλα γιά τήν έπιτευξη μεταρρυθμίσεων στόν τομέα τής ύγειας - ἀλλά κατά λέξη γιά τή Βελτίωση τού "Ιματζ" γιά διαφήμιση.

<p

"Όταν συνηθίσεις την κίνηση μπορείς νά την κάνεις αυτεχθόνευτη και κυκλική.

Βάλε 4 σημεία γύρω από σένα, ένα σέ κάθε πλευρά, ένα έμπρος και ένα πίσω - βόρεια, νότια, ανατολικά, δυτικά. Κουνήσε τους γοφούς σου κάθε φορά σ' ένα άλλο σημείο. Το έπάνω μέρος του σώματος πρέπει νά γέρνει έλαφρά πρός την αντίθετη κατεύθυνση της λεκάνης. ("Όταν κλίνεις τους γοφούς σου πρός τα άριστερά, τότε γέρνει το έπάνω μέρος του σώματος πρός τα δεξιά). Συγκεντρώσου στην λεκάνη σου. Δώσε ώθηση στην κίνηση από τα πόδια και τους μηρούς σου.

Tο Shimmy

Στάσου στην βασική θέση: πόδια άνοιχτά, στερεωμένα καλά στο πάτωμα, γόνατα λυγισμένα. "Απλώσε τα χέρια σου στα πλάγια ή κράτησε τα έλαφρά δεμένα πάνω από τις κεφάλι σου, ουτως ώστε οι παλάμες να δείχνουν πρός τέξεως και οι καρποί να κινούνται.

"Η κίνηση του χορού στο Shimmy έρχεται όλοκληρη από τα πόδια και τους μηρούς. Μετάθεσε την πίεση από την πόδι στο άλλο, ως μία κίνηση σαν έμβολο, χωρίς νά σηκωνήσει τα πόδια. Η πλάτη σου, οι γοφοί και η κοιλιά πρέπει νά χαλαρωνούν, ώστε νά μπορούν νά δονούνται. Κουνήσε τη λεκάνη σου έλαφρά μπρός και πίσω μέχρι νά βρεις την θέση, στην οποία η λεκάνη σου θά μπορεί νά χαλαρωσει. Τα πέλματα στέκονται γερά στο πάτωμα και δεν ανασηκώνονται. Το λύγισμα των γονάτων και η άλλαγή της πίεσης στα πόδια πρέπει νά γίνεται μέτριο τρόπο, ώστε η περιοχή των γοφών και της κοιλιάς να κάνη μία ρευστά κυματοειδή κίνηση (Shimmy).

"Όταν μπορείς νά κάνεις αυτή την κίνηση έτσι, προσπάθησε νά την κάνεις και περπατώντας. Κάνε σιγανά βήματα μέσα στο δωμάτιο ένω θά κινείσαι στο ρυθμό του Shimmy βάζοντας μπροστά το πόδι. Μπορείς νά πατάς μέρος το πέλμα ή όταν ο ρυθμός είναι γρηγορότερος, στα δάχτυλα.

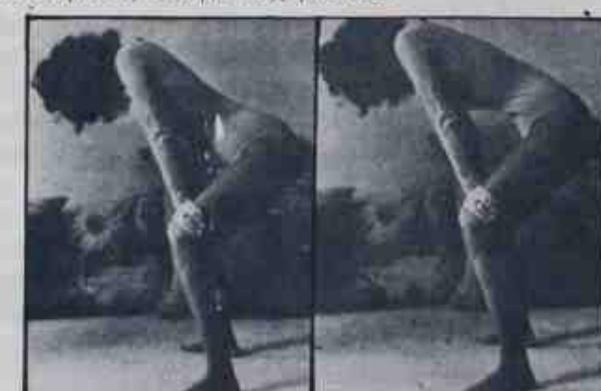
Το βασικό βήμα των γοφών

Αυτό είναι το βασικό βήμα του χορού της κοιλιάς. Μετάθεσε το βάρος στον άριστερό μηρό και στο άριστερό πόδι. Βγάλε μπροστά το δεξιό πόδι και ρίξε το γοφό πρός τα πάνω, πρός τα έμπρος και λίγο πρός τα άριστερά. Μετάθεσε το βάρος σου στο δεξιό πόδι και φέρε το άριστερό πόδι μέτριο τρόπο μπροστά. Κάνε το ίδιο μέχρις ότου διασχίσεις όλο το δωμάτιο.

Άσκησης για τις παλάμες και τα χέρια

Είναι χρήσιμες μερικές απλές άσκησης για νά χαλαρώσουν οι παλάμες και τα χέρια. "Αρχισε με τά δάχτυλα κινώντας όλοκληρο τό χέρι. Μετά κουνήσε τους καρπούς, τους άγκωνες και τους ώμους. Τέντωνε και χαλάρωνε διαδοχικά κάθε μέρος του χεριού και της παλάμης άργα και προσεκτικά.

Μετακίνησε τώρα χέρια και παλάμες μέ κυματοειδή κίνηση αντί νά τά διπλώσεις. Ακολουθησε τό περίγραμμα του σώματός σου μέ τα χέρια σου.

Οι έλεις της κοιλιάς

Αυτή είναι μία άναπνευστική άσκηση από τη γιόγκα που βοηθάει στη μεγαλύτερη συνεργασία των μυών της κοιλιάς. Στάσου μέ πολὺ άνοιχτά πόδια γερά στο πάτωμα. Τά γόνατα είναι λυγισμένα. "Ακούμπα τις παλάμες σου στα γόνατα και δημιουργήσε τό βάρος του έπανω μέρους του σώματός σου στα χέρια σου. Τώρα πάρε είσπνοή και τράβηξε την κοιλιά σου μέσα και έπάνω πρός τα πλευρά σου, δύσις μπορείς. Βγάλε τόν άερα και χαλάρωσε τους μύς ώστε να ξαναβγεί η κοιλιά σου πάλι. Επανάλαβε αυτή την άσκηση πολλές φορές και άργα.

Tά 4 σημεία της περιστροφής της λεκάνης

Αυτή ή άσκηση είναι μία βασική κίνηση του χορού της κοιλιάς. Στάσου μέ άνοιχτά τα πόδια και λυγισμένα γόνατα. "Ανοιξε τα χέρια σου στην έκταση χαλαρά. Στήν άρχη κινήσου τετραγωνικά.

λιάς σου. Η λεκάνη θά πρέπει νά είναι χαλαρή. Άνασηκώσου, αφήνοντας τά πόδια νά σπρώχνουν πρός τα πάνω το σώμα. Τό στήθος, καθώς και οι ώμοι πρέπει νά είναι χαλαροί.

ΤΗ σΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Στήν ίδια θέση μπορείς νά κάνεις μία άσκηση, για νά βελτιώσεις την εύλυγισία και την ρυθμική κίνηση στη σπονδυλική σου στήλη. Κράτησε τό κεφάλι, τους ώμους και τά πόδια στο πάτωμα και στήκωσε τό σώμα σέ τόξο. Με τό σπικώμα πρός τα πάνω θά πρέπει νά σηκωθεί πρώτα η λεκάνη.

Στήν έπιστροφή άκουμπας στο πάτωμα μέ μία κίνηση από τόν αύχενικό σπόνδυλο μέχρι τόν κόκυγα. Η λεκάνη κατεβαίνει τελευταία. Έκτελεσε πολύ άργα αυτή την άσκηση σαν νά νιωθείς κάθε σπόνδυλο ξεχωριστά.

"Όταν ξανασηκώσεις την λεκάνη για νά άρχισεις, κύλισε την πρός τα πάνω, σπρώχνοντας μέ τά πόδια και κούνησε κυκλικά τη λεκάνη σου πρός τα έμπρος. "Υψωσε και την υπόλοιπη σπονδυλική στήλη και προσπάθησε νά πιστωθείς κάθε σπόνδυλο ξεχωριστά. Αυτή είναι η βασική κίνηση για τό χαρό της κοιλιάς. Προσπάθησε νά τό κάνεις και δριά.

ΤΗ ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΗ ΛΕΚΑΝΗ

Τήν έπόμενη φορά, άφου σηκωθείς την λεκάνη σου από τό πάτωμα, μείνε για λίγο σ' αυτή τη θέση και κούνησε περιστροφικά την λεκάνη σου στόν άερα. Καθώς κουνάς την λεκάνη σου σέ κύκλους και την μετακινείς από την μία πλευρά στήν δλλη θά πρέπει τά υπόλοιπα μέρη του σώμα που θά θελει νά κάνει η λεκάνη σου. Ρίξε τό βάρος σου στούς ώμους και στά πόδια ώστε νά έχεις την αίωρηση στην λεκάνη σου. Κλείσε τά μάτια σου και έναρμονίσου μέ τις κινήσεις που θά θελει νά κάνει η λεκάνη σου. Πρόσεξε πώς αισθάνεσαι μέ τις κινήσεις. Προφανώς έπιπρεπεις στήν λεκάνη σου νά κινηθεί έτσι μάνο δταν κάνεις έρωτα. Πώς αισθάνεσαι δταν οι φίλοι σου κοιτάζουνε τους γοφούς σου. Προσπάθησε νά άφεθείς σ' αυτές τις κινήσεις μέ εύχαριστηση.

ΤΗ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΗ ΚΟΙΛΙΑ

Μπορείς νά κάνεις όσα κήσεις άναπνοης στηριγμένη στά γόνατα και στά χέρια. Η σπονδυλική στήλη είναι ίσια. Προσπάθησε νά χαλαρώσεις δλους τους μύς της κοιλιάς και τής λεκάνης, και τού πέπλω μέ ρους του σώματος. Χαλάρωσε τήν κοιλιά σου στή βαρύτητα. Πώς αισθάνεσαι αφήνοντας τήν κοιλιά σου νά κρέμεται; Σ' αύτή την θέση άνπονες βαθιά μέ τήν κολιά. Χαλάρωνε τήν κοιλιά σου δλο και περισσότερο.

Άνοικτό γράμμα πρὸς τὸ δελτίο ἔντυπος πληροφόρησης τῶν Ναζί
ἢ ἰδεοδρόμιο καὶ πρὸς τὸ «ραϊχικὸ» συντάκτη τοῦ Γκαίμπελς ἢ Β. Κοτρώνη

Ἐκ ἐπιχειρίας Κοτρώνη ἡ τὸ οὐεύθυνο δημοσιογράφεια
φέρει στὴν περιπτωσὶ τοῦ ΙΔΕΟΔΡΟΜΟΥ, σχετικὰ μὲ τὸ δίδιο
“Ο Σωτήρας τῆς Οργονοενέργειας”.

Στὸ τέρχον, 20 τοῦ Ἰδεοβρόμου, ὁ Βαγγέλης Κατρώνης Βεβ-
ρύ, τον καλὸν νὰ συγχρήσει «χαυτεῖκα» μὲ τὸ διάλειον. Ο Συστιορευ-
τὴς Οργανοσύνεργος ας, η ἐπιτεττυμένη και λεπτή, του χρυσού,
Αρσενίως λοιπὸν μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐπιχειρήματα ποὺ έχουν γεμάτη,
— το διαφραγματικά πλέγκαν και ἀκτινοβολεῖν ἀπίθανες ποστήτες;
Φέρεται;

1) Στά σύστασης κανόνων κείμενο του Πάγκου.

η) Τὸ ἄγγελικό περιθώριακό περισσότερο - Αντερχάρεντς στή 6-
ετοπαρουσίαση τοῦ τεύχους Οὐτιόδρομος - Νοέμβριος 1978, πα-
ρουσιάζει τὴν ἀνατύπωση τοῦ διδόκου τοῦ Ράχη «Ο Συστηματικός
Οργανοστρόγενος» ή επίτιμονα και λατρική του λόγον.

ρ) Στο δεύτερο του Νταΐνους Μπουντέλλα: Βικέλη Ράχη. Η εξέλιξη του έργου του (κι δηλαδή πάνω στο έργο του δυτική μετάρριψη λέπεται το «Ιδεοθρόνος») στην τελίδα 386 εγκληματίζεται όχι για λαϊκή ικανότητα, στον αριθμό 21 της διόδιογρης τις την σύσταση πολύ πρώτης διάρκειας της Ράχη θεωρείται: «Ο Συνταρετός (Πρύτανης της Εργασίας, ή Επιστριμονική και Ιατρική, του χριστιανισμού).

ε) Ο Ελεγχορθ Μπαλίκερ. Ηράειρος των Οργανοματικών Κολέγιου της Νέας Βόρειας Βενεζουέλας έχει έ πόδι δραστηριότητας ραχικής δραστηριότητας και έχει σπουδα λάθος μεταφράστηκε σε Ισαδρόμια 27-28 Σερρώτα δραστηριότητας και Νο 1 μεταφράστηκε σε Ράιγκ από διάλογο του Ανθρώπου είτε παγκόσμια. Το μεταφραστικό οργανώμαντο διάλογο μετά το θάνατο του Ράιγκ, διέπουσε στην Επιτροπή την διατυπωτή ηγεσία. Ο Συσσωρευτής Οργανονούσεργειας, ή Επιτροπής και λατρών του γρήγορη, βιλγελή Ράιγκ.

ε) Κανές από Αγρότη να μπορεί να πηγαδώνει από
402-475 να εμπλουτώσει με τον Κέν Νότη διευθυντή του
Παράτη. Ήπειρ για ν' αγοράσει σε φοιτούμενος το ή την έργων αντι-
πρόσωπο δείχνει.

Επίσης ίπποι μπορεί να μή γίνεται τό τελευταίο, κάνοντας
δύπτη το Πλεοδρόμιο ήν δεκάραι τις φωτιστικές του διαδήλωσις μετώ
π. Σημειώνεται ότι ο Λουδόβικος για το σκοπό απέδει, να μελέτησε
από Μπογιαντέλα για την κατασκευή των δρυγονοσυσταρωμάτων, καθώς να
προστατεύει με τον Καν Νόρμαν Αυτά περί τριά χρόνια.

2) The following table lists the values of λ for which the system is stable.

Рано утром в субботу 25 марта 1994 г. в деревне Красногородка Тверской области вспыхнул пожар.

Το παριστόντα αποτέλεσμα από την "προστημένη" που κυκλοφόρησαν οι έκδοσεις "ΕΛΛΗΝΕΡΓΕΙΑ" και οι συνεργατές της διαν έγγι Βούτσουντη στη φυλακή, την άνοιξη του 1980.

Η ἀληθεῖα εἶναι δῆτα τους ιψυλαντα, ὅπερι γένος νόη
καλύπτει τὸν τόπο τοῦ "πυνθανότος" ταῦ περιοδοτικοῦ
Βιβλίου Κοτωνών, ποὺ τοῦ εἰδεῖς - μέσους ἐνοῦ - καὶ δὲν
εἰχε τὴν εὐθύνην νὰ δώσει μέσα αὐτῷ τὸ περιοδεκτό
ἔστω καὶ μάλιστα στοχειώδην ἀπόνταντο, ἀλλὰ κυρίως
γιατί νὰ δᾶται στοιχεῖον - τὴν κατὰ τὰ Αἴγαλλα την πτηνού-
ποντας ἀντιτετάπτειζον τὸ Ιδεοδόρομο καὶ τὸν ἔκδοτην
τους διάφορες ὁμιλίες, ποιῶντας ἀναρριχεῖσθαι, πρώτην ὅριστε
ολοτες. τὴν ίδιαν ἐποχήν που ἔκδοτης του.
ὅταν προφυλακισμένος...

ΑΛΛ' ἂς ἔρθουμε στὸ θέαμα, ποῦ εἶναι πάντα τὸ πρόβλημα τῆς ἀποστατοποίησης καὶ στὴν γερ-
πιωσή μας, μιᾶς ἀποστατοποίησης ὅπερα τὰ κειμένα
τοῦ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΑΡ.

Όπως είναι γνωστό τον Ράιχ τον πολεμούν και τόν πολεμούν ἀκόμα ώστε να τόν ὀπωροκύρων άπο τά λαϊκά στρώματα, γιατί είναι ἀπό τούς υ ο ν α δι κ ο ύ που δίνει πραγματικές λύσεις σε ὅλα τά προβλήματα που έχουν αυτοσχετεῖ στό κεφάλι - στό σώμα καί στήν ψυχή- τού σύγχρονου άνθρωπου.

Όσο κανείς προσπαθεί νότι έκλαικεύμεν τά κείμενά
του, νότι πλησιάζει στις έργασίες του, γιατί νότι υποδέ-
σουν δύο καὶ περισσότεροι δυνθρύποι νότι τόν κατανο-
ήσουν, τόσο τό περιοδικό της δύονονομίας πού ού-
σιοτελκά τό ἀποτέλουν οι τόλοι πορείες τών έκδό-
σεων "ΒΙΟΕΝΗΡΓΕΙΑ", έχει σάν ἀποστολή νότι κάτιν
τό ἀντίθετο.

Στὴν Ἐλλάδα πάσχουμε ὅποι ἐπιστημονικομανία και
ὅποι τάσεις ἐπιστημονολογίας, ὅλλα τὸ θέμα στὸ
Ἐργο τοῦ Βλλητοῦ Ράλη, ἦταν καὶ εἰν αὐτῷ νόμοι
μηδέποτε δύναμις καὶ περισσότεροι ὀντίτηποι νόμοι τῶν
πλησιάσουν, μὲν ὀντανωρίσεις γύρω στὸ ἔργο του
καὶ τὴν ὀντιφασιστικήν ζωὴν του, τοὺς ὄντες τους,
γεγονότα ποὺ πλέστευε. Ἀκόμα καὶ σέ κείνα τὰ ἔργα
ποὺ σέ κάποιον μή εἰδικό Ραλλιστή, βάθηταν
“δυσκολά”, αὐτά, βάθητε νόμοι παρουσιάζονται μὲ
κάποιο ἀπολικότερο τόπο, κι ὅχι ὅποι υψηλοῦ.
Ωἱ προθέσεις τοῦ Ἰεροδρόμου No 27+28, τοῦ ἀφε-
ρώματος στὸν Ράλη, ποὺ κυρίως ἡ ὥλη του ἀποτελεῖ-
το ὅποι τὸ Γαλλικό ΣΕΞΠΟΛ, ἦταν ἀκριβῶς νόμοι
στασιοποιηθεῖς ὅποι τὴν ἐργασία του Ράλη, ὅλλα
καὶ νόμοι ἀποστασιαπολίστουμε τοὺς νέους ἢ τοὺς
“κολυνάύς” καὶ μή μηκένους ὀντανωρίστες, πού τὸ
1979, ἦταν μᾶλλον προσκολλημένοι στὸ ἔργο τοῦ
Ράλη ὅποι μᾶδα παρὰ ὅποι “ψυχεκήν ὀντάγην”.

Σέ αντίθεση όπ' δτι έχει προσφέρει τό "Ιδεοδρόμιο πάνω στή πληροφόρων για τή ζωή και τό ένδο του θαλαίκ οι τραμπουκοματήσες -έπιστημονολόγοι του κερατσ- τό μόνο πού είχαν ως τόσε προσφέρει ή- ταν. Ένα βιβλιαράκι με τίτλο: "Ο ΣΥΣΣΟΡΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΝΤΕΡΓΕΙΑΣ, για έπιστημονική και ιατρική χοήσαν...

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΒΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ" ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕ^{Χρόνια} ΑΓΕΣ ΤΗΣ

και το "άνασψαλές" αρμείωμα δτι Η ΕΥΑΓΝΗ ΤΟΝ
ΑΡΘΡΟΝ θαρσύνει τους συγγραφείς και δχλ την έκ-
δοτική δυάδα... Πολύ περίεργο, γιατί τότε δέν
κατολαζανούνται την υπερή της "Ωδός" και άκρω
τι εύθυνη μποροῦν να έχουν για τα κείμενά τους
περισσότερη υπόσχεση στην ιστορία της Ελλάς.

Τόν "χώρο" τῆς άργονομίας (-σίς) τῶν ἡθελάν πολὺ ἀπό πάντα οἱ οἱ λόγιοι "ἐκδότες" τῆς "ἐκδότηκῆς δυάδας" πού ἐκδέβει τὸ "ΠΕΡΙΠΛΑΝΙΚΟ ΤΗΣ ΟΡΓΟΝΟ ΜΙΑΣ" καὶ τὸν ἡθελαν μάλιστα νὰ τὸν ἔχουν στὸ μαλό τους καὶ στὴν τσέπη τους καὶ νὰ τὸν νέμονται χωρὶς ποτὲ νὰ μᾶς ποὺν ἀπό ποῦ προέρχονται καὶ μὲ τὶ ψώντα θέλουν νὰ τὸν κυριεύσουν, μάπις ἀπό τὰ τυπουραφικά στολχεῖσ; ἢ ἀπό τὴν κατοχὴν μιᾶς ξένης γλώσσας; Καὶ ὅταν λοιπὸν ἔγω ἀποφάσισα νὰ ἐκδόσουσις Ἐκδόσεις ΣΠΗΛΑΙΩΤΗ τὰ χειρόγραφα δργόνυψ μὲ μετάφορη τῆς Μάγδας Χαλικεᾶ, καὶ μὲ πρόλογη μου, ὅποιολόρο τὸ Αβάλιο περίπου 200 σελεύσων. Βοή ή καν βού ο (?) λάθος καὶ ἀντὶ νὰ πεύσουσν νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν - κι αὐτὸς θὰ ἐπρεπε νὰ κανουν ἀν ἀγαποῦνταν ὅποι λένε τὸ ἄργο τοῦ Πάλξ - Βγάλων τὸν παραπάνω λέβελλο. Ναί, ὀλὰ δ... "Αρχιν τοῦ Τούμου... που ταῦτα παραμύνετε στὴν γνωστῶν, τῶν υπνῶν, ἔρχεται τίμα καὶ τοὺς τὰ λέει. Δινοντας στὴν δημοσιεύτητα-τὸν κατάληπτο στιγμῆν- αὐτὸς ποὺ μερικοὶ ὅποι τὴν ἐκδοτικὴ δυάδα τῆς "Βιβλενέργειας", μοῦ ζήτησαν συγγνώμην καὶ μὲ παρακάλεσαν νὰ μήν τὸ διαφέρων ποτὲ, γιατὶ τὸ εἶχαν ἀποσύρεις κ.λ.π.κ.λ.π.

Στή σελίδα τοῦ "περιοδικοῦ τῆς δργονομίας", 126, ὁ ἔκδότης Κ.Θεοδωρήπουσῆς καὶ ὁ Λ.Κωνσταντίνης συν-διάδο-διμάδο-έκδότης, διηγεῖται ότι
"ἐπειδὴ μᾶλλον ἔχουμε χαρακτηριστεῖ 'ραίχιστες'"
ὑπερβολικά αύστηροι ὅρθιδοι εἰσι, ραχουμαπάδες,
φανατικοί καὶ ἀλλὰ παρόδημοι... "ἔξακοντίζοντας
μὲν τὸν τόπον τρόπο, τὰ σχόλια πού γίνονται νύν
τους ἔδω καὶ χρόνια, σὲ Βάρος τους, ἰδεάτερα
μετά τῆς "διανομῆς" τῆς παρόπανης "προκήρυξης" που
έκδόθηκε πρίν το 1980, ἀλλὰ κυκλοφόρησε διαν
έγγυ θρισκόμουν ἐνκλειστος στὴν Ἀγίλνα.
Δὲν σᾶς συντιθῶ ἡ δχλ ν' ὑγοράσετε καὶ νὸ διαβά-
σετε τὸ "ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΟΜΙΑΣ" γιατί αὐτό
εἶναι γοῦστο σας-καπέλλο σας, ἀλλὰ θὰ ἐπρεπε
οἱ αὐτοκαλούμενοι "ραίχιστες" τῆς ἔκδοτικῆς
διμάδας, νὰ μᾶς ποῦν:

ποιέσ τούς ἔχρισε τέτοιους, καὶ μὲν
τι φόντα, οἷως μόνο ἀπ' αὐτὰ ποῦ συχνά λέσι ὁ
Γιάννης Τσαρούχης, εἰναι διτὶ δηλώνω..

Πάντις έγώ, δέν δήλωσα "οαίχικός"....
Λευνίδης Χρονοτάκης

περιοδικό
της
οργανωμένης

ΤΟΜΟΣ 3 ΤΕΥΧΟΣ 1
Ιανουάριος 1981

Σήμερα έρχονται και πάλι μι ξένα άκριβό τεύχος, με τό διδιό σύγνομο του έπιστημονολόγου, χωρίς να μάς έξηγούν όποι ποι κι' οικ πού έχουν θάψει να "μπορούν" (;) να μεταπράσουν ή να έχουν δημάσεις πάνω σε τόσο "οσβασά κι έπικινδυνά θέματα, όπως είναι αυτά της ένέργειας ΟΡ (Ιτροβιλαστικό κυρατικό, ζωντανές θεραπείες, ηρυγγαθεραπείες κ.λ.π.).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ

■ Ο μήκης θεσμώρακος ζητά σαν τόν-Μάνο νά έχει και αυτός έναν ασβετωφυντικό σταθμό. "Ένα πρόγραμμα..."

■ Είναι κι' αυτός "διανυστής" λέει ότι μάλιστα δεν έχει συνέντευξη του. Δικαιούται ένα. Γ. Πρόγραμμα

■ Οι πληροφορίες μας είναι στα θέταν δύο μέσα τόν νέο διαδικτυακό σταθμό-Companie ros (Κομπανιέρος), δημοφιλής, σύντροφος, θέταν διανομήν επαναστατικές μελώδεις και πότε-πότε και την "αργυρότα-Μαργαρίνα"...

■ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ Νο 7. Η Έργασία πάνω Χατάρα, Αρθρο δημοφιλής στην Καλλιθέα, τόν γράφει:)δ Θ. Καλλιθέας που τελεύτευε: "Απάντηση διατυπώσεων δεν έχω..."

■ Η ΑΔΥΝΑΤΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ του Σάντες Μοταράκη πάνω σε μετάφραση Χριστίνας Σταματοπούλου και Γιώργου Καραμελά.

■ Η Ιταλική πρανηστικότητα σήμερα μεταπολεμική περούδο και ή ζωή ένας διανυστής και πολιτική έξενεμένου που "έκλεβε τοπές" σ' ένα λεπτό. Ένδιαφέρον διάγνωσμα στόν ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ:

■ ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ έφημεροδι-

κό κοινωνικής κοιλικής...

■ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ των ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ-

ΤΩΝ, ΜΑΗΣ '68, Η Φοιτητική

έξενερος και οι Κατολήσιες

Έργαστασιν, ελκονογραψιμέ-

νη, έκδοση δημόσιας ημέρας

προσωπικούς θεατρικούς...

■ ΤΟ ΑΙΓΑΛΙΟΝΑΚΕΙΟ

"ΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ" έστει-

λούνας, με τον ίδιο θεατρι-

κό και πολιτικό πολιτικό...

■ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ Ταλαντέρη

ΧΝΑΡΙ Κιάμας 5 - ΑΘΗΝΑ

■ Η ιπλεφωνήποτε τώρα

τηλέφωνο: 3605493 ή 3604848.

■ Το παραπάνω δεν είναι δια-

φίλιστη, άλλα διευκόλυνση για

τις γράφουντας δέδη στό Ίδεο-

δρόμο που μπορούμε να σάς

έξυπηρετήσουμε...

■ Συμπρασταθείτε, στους

νέους κατάδικους τών νεο-

νότων της θεσπαλονίκης...

■ Η "κοινωνία του Ρεάματος

είναι μέρος πρόσκλησης

δύσκαλο ν' θυτισταθείς στά

άποκρητικά τα-ρα-τα-τζούν:

■ Πώς θά συμπαρασταθείτε;

■ ΑΥΤΟ ούτε τό θερέτε μό-

ν ο ο ο ο, "Άντε μπράφο,

■ Όποιος θέλει νά έχει μέρη

μετρά ΑΙΓΑΛΙΟΝΑ κάπως διαισ-

θετική, υπόχουν οι ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Α Γ Ρ Α, ζητείτε δη τά ζ-

λιοπλαίσια κατάλογο πο την κα-

ποχάρτο και θά θυμηθείτε...

■ Το ΒΙΒΛΙΟ ΑΙΓΑΛΙΟΝΑ, είδικά

δρουμένα, γίνονται δέλ και

πλέ έξιπνετικά, άλλα οι ημι-

λείες τελευταία δέν εν πη-

γονεναν καλά...

■ Το ΒΙΒΛΙΟ άκριβνε...

■ Οι "έκπτωσες" καταπλεμού-

νται δημόσιας "μεγάλους"...

■ Η έκπτωση σε ΒΙΒΛΙΟ κατά

υπό... παρανοία...

■ Αποτελείται έκπτωσης σε

άγορά ΒΙΒΛΙΩΝ, Πολυμένος

"μεγάλοι" άνοράζουν τα ΒΙΒ-

ΛΙΟ πού σάς πουλάν στη λια-

νεύκη, 50% και 60% κάτω της

διανομητικής τιμής τους...

■ Κυρίως οι έκδότες που συν-

τηρούν και ΒΙΒΛΙΟΠΛΑΙΣΙΟ έ-

χουν με γάλα κέλη...

■ Η έκπτωση στα ΒΙΒΛΙΑ δεν

είναι... παρανοία... είναι...

πρέπει νά γίνεται σπάιθηση:

■ Η έκδοση ένας βιβλίου έ-

χει κέλη - πολλές πορές-

200-250%...

■ Υπάρχουν βιβλία πού καλύτ-

πούν τό κόστος τους σε 700

διάτιτα...

■ ΤΟ ΚΡΑΕΙΜΟ Νο 2, μέρη πο-

σωπική έωμηρίδα της τραϊσ-

τις Πάσα(Παύλος Ρεβεντάπη)

■ Εκτός από τη πρωσηπική

της, Πάσα έχει και μάλι-

συζητηση Μ' Ένα Παραπράτημ-

να πούλησ...

■ Το Παραστατικόν μένον

είσαιαν ένας θεατρικός

της Εποχής...

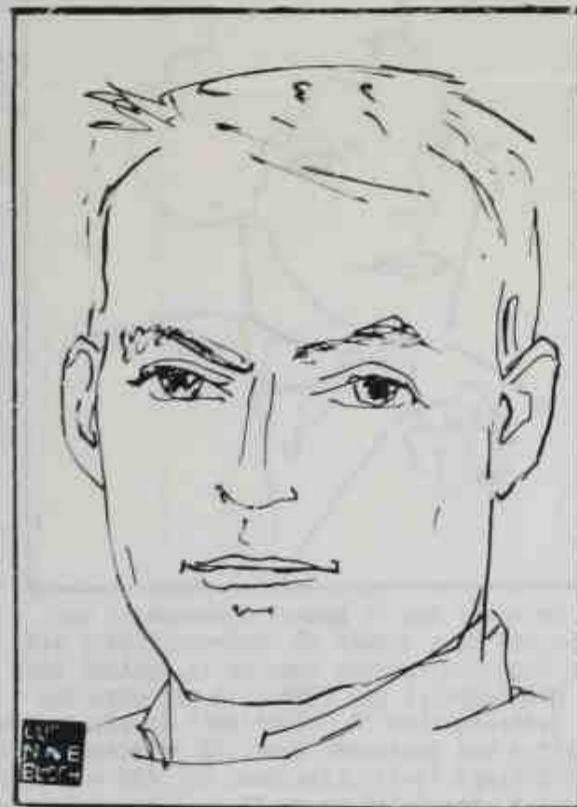
■ Το Καλούπια στην Αθήνα...

Διαβάσε για να διαβασεις 2

Ολας άλλες. Τό ποιήμα (σελ. 35) "ΠΟΤΕ ΜΟΥ ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΣ ΜΟΝΗ", με τόν στίχο: "ά στήν άλλη πλευρά τής κάμαρας έχω φυλακισμένο ένα κορίτσι, χέ είναι φυλακισμένο από μένα, είναι φυλακισμένο από την θυμονη ίδεα της, από ένενήντα έννια XL- από την πυλώνα" είναι η πρώτη του συλλογή, γράφει στό Βελτιαράκι του "ΥΠΟΒΕΣΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ" στό ποιήμα του: "ΚΑΘΕ ΞΕΝΟΣ ΜΟΙΑΖΕΙ ΣΕ ΚΑΛΟΙΟ ΒΙΟΛΙ": "Ήταν τότε -θυμάμαι- ή νεαρή κοφηγήτρια μιά δίχωρη άναρχη τράπουλα, επ αντί, μιά πηγή, μιά πληγή, ένα δάκρυ, πού ποτέ δέ ματαύλησε..." Ή άκουγοντας πολλά για τόν Νίκο Ζερβό... ήτι έτοιμάζει νέο φίλμ μέ... σενάριο του Βαγγέλη Κοτράνη, πού γράφει μανιωδώς τώρα σενάρια με αφετηρίες τη ζωή του και στίχους ράκ τραγουδιών. Τι νά πει κανείς ή σεναριογραφία και ή σκηνοθεσία είναι από κείνες τίς καβλες που δύσκολα ξεπενιούνται, κυρίως δταν είσαι μετριος σκηνοθέτης και υποθετικός σεναρίστας... Στίς 17 τού Μάρτη -δημις είναι γνωστό- καταδιλαστη- καν έξει σέ πολνές δίχρονες δ καθένας με διστηρίχτες καπνορίες της "Ασφάλειας τού Ηρακλείου Καρτης καλ ή "ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΤΟΒΟΥΓΛΙΑΣ" γράφει σέ μιά προκή- συη. "Σήμερα μέ τούς έξει στίς φυλακές για δυό χρόνια, γίνεται φανερό πώς ή κυβέρνηση τού ΠΑΣΔΚ συνεχίζει να διατηρεύεται την έπονη μαρτυρία της παραβολής της

να εφαρμοσεῖ την δοκιμασμένη μεθόδουλη καταστο-
λής. Επίλογή δρχικά των κομματικά άκρωπτων και δρα περισσότερο εύδω-
των. Έτοις έπιβεβαλόνονται οι έπιφυλάξεις που κριθαίνονται σε όλη την πολιτική στρατηγική της ΚΕΔΕ. Το ίδιο σημαίνει ότι η πολιτική της ΚΕΔΕ δεν αποτελεί μόνο την πολιτική της ΚΕΔΕ, αλλά την πολιτική της Ελλάδας. Η πολιτική της ΚΕΔΕ δεν αποτελεί μόνο την πολιτική της ΚΕΔΕ, αλλά την πολιτική της Ελλάδας.

ΛΑΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ενα κρυπτό πημερολόγιο ένος διανοούμενου πού θέλει νά ξεφύγει απ' την ναγγάνα της κουλτούρας αναζητώντας την απόλαυση των καθημερινών. Αποτελούνται από έξη διαφορετικά κουμάτια πρόσας, μέ αφομές διάφορα "λαϊκά" δημοσιεύματα άλλα και άλλα φορούνται σημειώματα, πού ταύ δίνονται ψηφιακές νά αναρτεύασει, νά σχολιάσει, δειχνεύοντας και τα "δόντια" της μορφωσής του. Πάντως, τα ΛΑΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ υπάρχουν στις έκδοσεις Αγγλόκερων και για δύομις καταλαβαίνουν από ακοπτέ-
κό και ύψησυχνο χιούμορ ήδη ποέπει νά τα αποκτήσουν. Ενα ώρατο ηβδομίδιο μετάφραστε ο Γιώργος Καραβασιάλης για ταν Αγγλόκερων, τίς ΣΚΛΗΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ του Βι-
λλέ ντε Λ'Ιλ-Αντέμ. Δεν είναι μόνο ή ζωή του, άλλα και ή τρόπος της γρα-
φής του μάς δίνει τη μορφή του "χρονογραφήματος" του μεγάλου Παρισιού,
της δεύτερης Σετιάς, δημού τα πάθη και τα γεγονότα στάθμισαν σχεδόν τόν
πολιτισμό μας, χωρίς της Εύρωπης και τού εύρωπακού πνεύματος. Εύχομαστε
νά έκδοσει στα Ελληνικά τό θαυμαστό έργο του "Τριμπούλα Μπονούμ" πού περι-

Ο Ντε ΣΤΙΞ - Αυτάμ νέος
το δέ μετάφραση του Άλεξη Ζήσα
Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΥΧΤΑ
περιέχει όλα τ' αποσπόματα δια-
Έστελνε ο Έδιος ο "Άστω Λύκονα
ίμενα έχουν πρωτοδημοσιεύεται στα
ιο. καὶ μάλιστα τὸ γράμμα στοὺς
αἱ σὲ ἀμφιεττα, μέσα στὴ χούντα
τὸ 1973, ἀπ' τὸ Pandemus . Τό
ὅπου ο Μπρετό έδω
Βους λέγοντας
τεθίδης εἶναι
εἶναι κτ'

χωρίς χρονοτριβή. ΕΕ ὅλου τοσο σε αὐτά τὰ στέκια, τοῦ Ἐλευθεροῦ Τύπου δισ και στὴν Πρωτοπορία, καθὼς και στὸ ΧΝΑΡΙ Κλάμας 5, που λιώνται και τὰ τεύχη τοῦ Ἰδεοδρύμου. Στὴ Αεροσαλονίκη ἐπεδή πολλοὶ φίλοι-κυρίως νεοτ-μαχ γράφουν και ζητῶνται πολατά Ἰδεοδρύμα

Πρωτοπορία

ΚΕ ΣΕ ΠΑΛΗΣΕΙΣ "ΙΔΕΟΔΡΥΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΟΤΟΠΑΙΔΕΙΟ ΜΟΛΧΩ Ταυματοκή 10. Άλλα τό βιβλοτοπάιδειο στο Βόλο "ΛΥΓΝΑΡΙ" που τόχει κάποιος Κραστείς μωίνεται διτέλεσθη προσωρόποιος στο ΠΑΣΠΚ μας τα στέλνει πλω... Αύτο το δυνομόδιο με προβέσεις νά κάνει και έκδοσεις ανοι-**PRAXIS** Νέο βιβλοτοπάιδειο με προβέσεις του "Ιδεοδρύμιου-άπ' την Πάτρα, ο θύτης Τεοζάκης. Το βιβλοτοπάιδειο άνοιξτηκε στην καλέτη 7, στην θήβα, έχει τηλέφωνο 3611845 και λέγεται: PRAXIS, και για τις προβέσεις τους, γιατί είναι τρεις συνέταιροι (ή υπό γινναίκα) ή γράψουμε σέ αλλο τεύχος. Μέ την έπιλεξεια του γνωστού γιατρού Γιώργη Οικονομόπουλου, γνωστού απ' τό βιβλίο: ΧΑΣΙΣ-ΜΕΣΚΑΛΙΝΗ-LSN, κυκλωφόρος-σε μετάφραση 'Ελένης Τζελέπογλου-βιβλίο των: Βάσπου, Ρούκ και Χόφμανν, μέ τὸν τίτλο: LSN: Η ΔΡΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ-Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ. Σχήλια στο έπιμενο